

Akademie věd České republiky

Teze disertace

k získání vědeckého titulu "doktor věd"
ve skupině věd sociální a humanitní vědy

Směrnice EU z pohledu jejich transpozice a vnitrostátních účinků

Komise pro obhajoby doktorských disertací v oboru právní vědy

Doc. JUDr. Richard Král Ph.D., LL. M.

Právnická fakulta UK v Praze

Praha 2014

Obsah tezí

- 1) Vyjádření základních myšlenek, metod a závěrů disertace
- 2) Seznam použité literatury
- 3) Seznam vlastních vědeckých prací, které jsou podkladem disertace, s citační analýzou
- 4) Seznam všech vlastních vědeckých prací s celkovým údajem o jejich citovanosti
- 5) Resumé v češtině a angličtině

1) Vyjádření základních myšlenek, metod a závěrů disertace

Hlavním tématem disertace je problematika vnitrostátní transpozice a účinků unijních, dříve komunitárních směrnic. Směrnice jsou specifickými akty, které ke svému plnému vnitrostátnímu účinku vyžadují svoji vnitrostátní transpozici, tedy své náležité promítnutí do vnitrostátních předpisů. Členské státy nicméně mají při transpozici směrnic určitou volnost volby mezi transpozičními metodami a mezi formami transpozičních opatření. V případě ale, že nezajistí náležitou transpozici směrnice, vzniká celá řada s tím spojených následků, které ve svém komplexu výrazně a vcelku efektivně motivují členské státy, aby směrnice transponovaly náležitě.

Směrnícím je v odborné literatuře věnována neustálá pozornost. Tato pozornost se ale nejvíce soustřeďuje na analýzu jednotlivých následků nenáležité transpozice směrnice, tedy zejména na analýzu vnitrostátních účinků směrnic po marném uplynutí lhůty k jejich transpozici. Menší pozornost je pak věnována transpozičním metodám, kritériím náležité transpozice a jiným vnitrostátním účinkům než těm, co vznikají až po marném uplynutí transpoziční lhůty. Na tuto imbalanci v pozornosti se snaží reagovat disertace tím, že se více soustředí na zmiňované dosud méně analyzované aspekty vnitrostátní transpozice směrnic.

Hlavním účelem disertace je přijít s koherentní a komplexní teorií vnitrostátní transpozice směrnic EU. Tato teorie, jejíž zpracování lze považovat za **hlavní vědecký přínos** disertace, by měla poskytnout dotčeným transpozičním i aplikačním orgánům potřebná teoretická východiska a obecně metodologická vodítka k tomu, jak náležitě postupovat při

transpozici, výkladu i aplikaci směrnic v ČR. Mohlo by to v mezích možností přispět ke snížení transpozičního deficitu ČR.

V zájmu naplnění svého hlavního účelu je disertace strukturována do jedenácti kapitol.

První kapitola je věnována základní charakteristice směrnic. Nejprve je v ní vyjasňována definice směrnice. Jako nejvýstižnější je nabízena definice, podle níž je směrnice „v zásadě přímo neaplikovatelný unijní akt, který je primárně určen členským státům EU, pro které je, až na výjimky, závazný, pokud jde o výsledek, jehož dosažení tento akt požaduje, s tím, že tyto státy mají určitou volnost volby forem a prostředků dosažení tohoto výsledku“. Dále je v první kapitole vyjasňováno co rozumět „výsledkem, jehož dosažení směrnice požaduje“, kdo jsou adresáti směrnice a jak chápat pojem vnitrostátní implementace a transpozice směrnic.

Pod transpozicí (promítnutím, přemístěním) směrnice se přitom v disertaci rozumí dosažení výsledku požadovaného směrnicí po stránce právní, resp. normativní. Jedná se tedy o formálně náležité, věcně správné a efektivně aplikovatelné promítnutí požadavků směrnice do vnitrostátních transpozičních předpisů či opatření. Pojem implementace pak v sobě zahrnuje transpozici a navíc ještě dosažení výsledku požadovaného směrnicí po stránce aplikačně praktické a potažmo faktické, tedy náležitou aplikaci a dodržování přijatého transpozičního předpisu či opatření.

Poukazováno je v první kapitole i na skutečnost, že účinky směrnice ve vnitrostátní právní sféře členských států se plnohodnotně projevují až a pouze v určité symbióze s vnitrostátním transpozičním opatřením, tedy opatřením, do něhož jsou promítnuty, resp. zapracovány její požadavky. Součástí první kapitoly je i stručný exkurz do problematiky publikace, platnosti, neplatnosti a pozastavení aplikovatelnosti směrnice.

Ve druhé kapitole je na konkrétních příkladech rozebírána typická struktura směrnic. Tu tvoří název směrnice, preambule, vymezení rozsahu působnosti, vymezení základních pojmů, vlastní úprava otázek spadajících do působnosti směrnice, ostatní ustanovení, autentifikační podpisy, případné opravy a přílohy. U jednotlivých částí struktury směrnice je vždy prioritně analyzována jejich transpoziční relevance. Poukazováno je na vzájemné vztahy a vazby mezi jednotlivými částmi struktury směrnice.

Ve třetí kapitole je provedena kategorizace směrnic, a to podle kritérií, které jsou ve zvýšené míře relevantní pro účely řádného výkladu, náležité transpozice a aplikace směrnice, jakož i pro účely vzniku jednotlivých následků případné nenáležité transpozice a aplikačně praktické implementace směrnice.

Za takováto kritéria jsou v práci považována: kritérium právní formy směrnice, kritérium typu znění směrnice, kritérium právního základu pro přijetí směrnice, kritérium, zda směrnice sama umožňuje odchýlit se při její transpozici od úpravy v ní obsažené, kritérium, zda směrnice otevírá prostor k obrácené diskriminaci, kritérium, zda směrnice nebrání přesahující transpozici, kritérium míry detailnosti úpravy obsažené ve směrnici, kritérium použité metody harmonizace, kritérium, zda směrnice směřuje k založení subjektivních práv jednotlivců a kritérium, zda je směrnice dostatečně přesná a bezpodmínečná, aby mohla mít přímý účinek.

Ve čtvrté kapitole je provedena analýza hlavních metod transpozice směrnic. Za ně jsou v disertaci považovány: doslovná transpozice, transpozice odkazem, reformulační transpozice, konkretizační transpozice, minimalistická transpozice, neminimalistická transpozice neboli gold plating, odchylovací transpozice a přesahující transpozice.

Akcentovány jsou výhody, nevýhody a případná úskalí využití jednotlivých transpozičních metod. Zejména je zkoumáno, kdy upřednostnit metodu transpozice doslovné před reformulační, kdy upřednostnit minimalistickou transpozici před neminimalistickou, kdy využívat metodu odchylovací transpozice a kdy přistupovat k přesahující transpozici.

Specificky ve vztahu k doslovné transpozici směrnice či její části i k transpozici odkazem je dovozováno, že tyto metody je možno upřednostnit před reformulační transpozicí za splnění 6 předpokladů. Konkrétně těmito předpoklady jsou, že směrnice či její část o jejíž doslovnou transpozici či transpozici odkazem jde musí být (1) natolik přesná a bezpodmínečná, aby byla justiciabilní, nesmí (2) vyžadovat legislativně technickou reformulaci ani (3) přešití na míru daného členského státu, nesmí (4) při svém vnitrostátním použití vyvolávat výkladové a aplikační problémy, nesmí (5) dávat členským státům možnost volby mezi několika různými variantami úpravy určité otázky, a že (6) členský stát se musí rozhodnout, že nevyužije případnou možnost odchýlit se od minimální či obecné úpravy ve směrnici obsažené.

Specificky ve vztahu k otázce zda a kdy upřednostnit minimalistickou transpozici před neminimalistickou je akcentováno, že zejména při transpozici směrnic s regulačním dopadem

na podnikatelské prostředí by výchozí resp. upřednostňovanou metodou měla být metoda minimalistické transpozice.

Specificky ve vztahu k využití metody odchylovací transpozice je zdůrazňováno, že případnému využití této metody transpozice by vždy měla předcházet analýza, zda toto využití nepovede k obrácené diskriminaci.

Konečně ve vztahu k přesahující transpozici je akcentováno, že k ní by mělo být přistupováno pouze tehdy, kdy zájem na tom, aby obdobné situace, které by bez přesahující transpozice byly podrobeny dvěma různým úpravám, byly podrobeny jediné, a to unijní úpravě, převyšuje zájem na tom, aby předmětné situace nespádající do působnosti směrnice zůstaly podrobeny autonomní vnitrostátní úpravě, zohledňující národní specifika a priority.

V páté kapitole je upozorňováno na to, že při transpozici směrnic vycházejících z principu vzájemného uznávání, při transpozici směrnic umožňujících odchýlení se od úpravy v nich obsažené, jakož i při transpozici směrnic s působností omezenou na přeshraniční situace může dojít k obrácené diskriminaci, tj. ke znevýhodnění domácích subjektů oproti subjektům z jiných členských států.

Při transpozici těchto tří typů směrnic jsou tak členské státy často postaveny před zásadní politicko-právní volbu. Musejí se rozhodnout, zda je transponovat tak, aby nedošlo ke vzniku obrácené diskriminace, nebo tak, aby při jejich transpozici zohlednily své specifické národní priority. Při transpozici těchto tří typů směrnic si tak české transpoziční orgány musí často ujasnit a důkladně zvážit, co upřednostnit. Zda nepřipuštění obrácené diskriminace být za cenu rezignace na zohlednění specifických národních priorit, nebo zda zohlednění těchto priorit být za cenu obrácené diskriminace. Pro toto ujasňování resp. zvažování co upřednostnit považuje disertace za nejvíce relevantní tři faktory.

Za prvé to, zda obrácená diskriminace může přinést tzv. „Kalifornský efekt“. Pokud ano, je to o argument více pro transpozici vyústující v obrácenou diskriminaci. Za druhé to, jak intenzivní by obrácená diskriminace byla. Zjištění intenzity případné obrácené diskriminace předpokládá provedení srovnávací transpoziční analýzy za tímto účelem. Pokud takováto analýza ukáže, že intenzita bude slabá, jde pak též o argument více pro transpozici vyústující v obrácenou diskriminaci. Za třetí to, jak snadné je pro dotčené domácí subjekty vymanit se z působnosti domácí obráceně diskriminující úpravy. Čím snazší je toto vymanění, tím omezenější je reálný dopad obráceně diskriminujících domácích předpisů zohledňujících specifické národní priority a tím méně opodstatněné je jejich přijetí či zachování.

V šesté kapitole jsou rozebírána hlavní kritéria náležité transpozice směrnice. Dovožováno je, že o náležité transpozici směrnice lze hovořit tehdy jestliže: členský stát včas přijme potřebné transpoziční opatření, obsah směrnice je do transpozičního opatření promítnut věcně správně, transpoziční opatření má náležitou formu, je zajištěna efektivní aplikovatelnost transpozičního opatření.

Pokud jde o kritérium včasného přijetí transpozičního opatření, tak disertace podrobně analyzuje možné důvody, které výjimečně, ať už přechodně nebo trvale, ospravedlňují nedodržení transpoziční lhůty. V této souvislosti je silně kritizován přístup ESD (věc C-343/08 Komise v. ČR), podle něhož nelze ospravedlnit nedodržení transpoziční lhůty, i když splnění transpoziční povinnosti je bezpředmětné z toho důvodu, že směrnice upravuje činnosti, které v dotčených členských státech fakticky neexistují, protože jejich existenci brání vnitrostátní právní překážka, která není v rozporu s právem EU.

Ve vztahu k obsahu i formě transpozičního opatření je zdůrazňováno, že musí splňovat nejen předmětné unijní požadavky, ale i případné vnitrostátní ústavní obsahové a formální požadavky.

Pokud jde o zajištění efektivní aplikovatelnosti transpozičního opatření, tak je v práci podáváno, že transpoziční opatření lze považovat za efektivně aplikovatelné jestliže: jeho věcně správný obsah je formulován dostatečně jasně a přesně, je efektivně sankcionovatelné, je efektivně vymahatelné, jeho efektivní aplikovatelnost je zabezpečena po institucionálně kompetenční stránce.

V sedmé kapitole jsou charakterizovány hlavní následky nenáležité transpozice směrnice, tj. přímý účinek směrnic, nepřímý účinek směrnic, odpovědnost členského státu za nenáležitou transpozici směrnic, řízení pro porušení unijních Smluv. Účelem této charakteristiky je podat shrnující a pokud možno vyjasňující pohled na základní aspekty těchto následků. Nad rámec shrnující a vyjasňující charakteristiky jsou v této kapitole analyzovány jen některé vybrané aspekty jednotlivých následků a jejich vzájemných vztahů.

Konkrétně se jedná např. o důkladnou analýzu mezi vertikálního přímého účinku směrnic v triangulárních situacích. Je v ní kritizována problematičnost nastavení mezi vertikálního přímého účinku směrnic v triangulárních situacích ze strany ESD.

Zvýšená pozornost je též věnována otázce vzájemných vztahů mezi jednotlivými následky nenáležité transpozice směrnice. Důkladně je rovněž analyzováno, jestli neustálé rozšiřování, resp. změkčování mezi přípustnosti přímého i nepřímého účinku směrnic ze strany ESD nenaráží již na hranici principu právní jistoty.

Osmá kapitola je věnována výkladu směrnic pro účely jejich vnitrostátní transpozice a aplikace. Jsou v ní vypíchnuty unijní specifika používání jazykové, systematické i teleologické metody výkladu při interpretaci směrnic. Dovožováno je, že těžištěm výkladu směrnic pro účely jejich transpozice by mělo být: 1) poznání rozsahu věcné a osobní působnosti směrnice, 2) poznání vlastní úpravy otázek spadajících do působnosti směrnice, 3) poznání, zda je možné se od úpravy obsažené ve směrnici odchýlit a 4) poznání, do které transpozičně relevantní kategorie směrnice patří.

V deváté kapitole je provedena komplexní strukturalizace možných vnitrostátních účinků směrnic. Vnitrostátní účinky směrnic jsou strukturovány na: účinky, které vznikají již před uplynutím lhůty k transpozici směrnic, účinky, které zpravidla vznikají až po marném uplynutí lhůty k transpozici směrnic, účinky, které vznikají po náležité transpozici směrnic.

Mezi účinky, které vznikají již před uplynutím lhůty k transpozici směrnic, jsou řazeny: založení transpoziční povinnosti, omezený blokační legislativní účinek a s ním spojený omezený vertikální vylukový účinek, omezený blokační interpretační účinek, předčasný plný nepřímý účinek a přímé účinky ve světle rozsudku ve věci Mangold.

Mezi účinky, které zpravidla vznikají až po marném uplynutí lhůty k transpozici směrnic, jsou pak pochopitelně řazeny přímý, nepřímý a odpovědnostní účinek nenáležitě transponované, popř. nenáležitě aplikačně-prakticky implementované směrnice.

Konečně mezi účinky, které vznikají po náležité transpozici směrnic, jsou řazeny plná nepřímá vnitrostátní aplikovatelnost směrnice a ovlivňování právního statusu transpozičního předpisu. Ve vztahu k tomuto ovlivňování je rozváděno, že směrnice ovlivňují aplikační, interpretační, legislativní i derogační právní status příslušných transpozičních předpisů. Díky tomuto působení mají náležitě transpoziční předpisy specifický, existenci směrnice ovlivňující právní statut. Jde o to, že vnitrostátní aplikační i legislativní orgány nemohou s náležitými transpozičními předpisy nakládat při jejich výkladu, aplikaci, změně či derogaci jako s čistě vnitrostátními předpisy.

Konkrétně vnitrostátní aplikační orgány nesmí dát náležitým transpozičním předpisům jiný než eurokonformní, tedy se směrnicí souladný, výklad. Zatímco tedy při výkladu nenáležitých transpozičních předpisů mají vnitrostátní aplikační orgány povinnost k nápravnému eurokonformnímu výkladu, tak při výkladu náležitých transpozičních předpisů mají povinnost k prostému, standardnímu eurokonformnímu výkladu. V prvním případě tedy musí nestandardně použít uznávané vnitrostátní výkladové metody, aby, pokud možno, dosáhly eurokonformního výkladu nenáležitých transpozičních předpisů. Ve druhém případě

pak nesmí nestandardně použít uznávané vnitrostátní výkladové metody, aby se neodchýlily od eurokonformního výkladu náležitého transpozičního předpisu dosažitelného za standardního použití uznávaných vnitrostátních výkladových metod.

Dále pokud náležité transpoziční předpisy transponují směrnice, resp. jejich pravidla, která vyjadřují unijní veřejný pořádek, tak předmětný transpoziční předpis, resp. jeho dotčená pravidla musí být vnitrostátními aplikačními orgány aplikována, až na výjimky, ex officio.

Vnitrostátní legislativní orgány nemohou libovolně měnit či rušit náležitý transpoziční předpis. Musí totiž při jeho změně nebo derogaci dbát o to, aby při tom nedošlo k situaci nenáležité transpozice směrnice.

V těch členských státech, kde transpoziční předpisy (přesněji řečeno jejich směrníci vynucený obsah) požívají částečné či úplné imunity před přezkumem své ústavnosti, tato imunita samozřejmě brání příslušným ústavním soudům v plném přezkumu ústavnosti těchto předpisů.

Svůj specifický, existencí směrnice ovlivněný právní status samozřejmě náležitý transpoziční předpis ztrácí okamžikem zneplatnění popř. zrušení směrnice. To, jaké jsou konkrétní důsledky zneplatnění směrnice pro právní status ji transponujícího předpisu, je též předmětem analýzy v deváté kapitole.

Desátá kapitola je věnována ústavněprávní aspektům vnitrostátní transpozice směrnic. Transpoziční předpisy jsou přijímány příslušnými vnitrostátními ústavními orgány. Musí být proto nejen unijně konformní, ale také ústavně konformní. V kapitole je poukazováno na to, že při přezkumu ústavnosti českých transpozičních předpisů ze strany Ústavního soudu ČR je třeba rozlišovat jejich přezkum 1) po formálně procedurální stránce a 2) po obsahové stránce.

ÚS ČR při přezkumu ústavnosti formálně procedurálních aspektů přijetí českých transpozičních předpisů není nijak omezen. Tím se tento přezkum ústavnosti liší od přezkumu ústavnosti českých transpozičních předpisů po stránce obsahové.

Přístup ÚS ČR k přezkumu ústavnosti obsahu vynucených českých transpozičních předpisů je výrazně inspirován evropskou doktrínou Spolkového ústavního soudu. Vychází z toho, že vynucené české transpoziční předpisy podléhají jen velmi omezenému přezkumu ústavnosti svého obsahu. Tento ústavní přezkum je omezen jen na to, zda dotyčné české předpisy neohrožují samotnou podstatu státní svrchovanosti ČR nebo podstatné náležitosti demokratického právního státu. Referenčním měřítkem přezkumu ústavnosti obsahu vynucených českých transpozičních předpisů tudíž není celý ústavní pořádek ČR (jako je

tomu u přezkumu ústavnosti obsahově nevynucených českých transpozičních předpisů či jejich částí), ale jen jeho tzv. materiální ohnisko. Jak je ale v této kapitole dále dovozováno, v případě, že ESD prohlásí směrnici za neplatnou nebo ÚS ČR ji odmítne na základě uplatnění doktríny ultra vires přiznat vnitrostátní účinky, pak i dotyčné české transpoziční předpisy s vynuceným obsahem začnou podléhat plnému přezkumu ústavnosti svého obsahu.

V poslední jedenácté kapitole je podrobena analýze institucionální a metodické zajištění transpozice směrnic v ČR. Toto zajištění upravují především Metodické pokyny pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství ČR v EU (MPV) a Legislativní pravidla vlády (LPV). V návaznosti na provedenou analýzu je navrhováno, že MPV v kombinaci s LPV by měly být zmodernizovány a doplněny tak, aby více než je tomu v současnosti metodicky a organizačně sloužily nejen k prostému zajištění toho, aby při transpozici směrnic v ČR byly respektovány všechny unijní transpoziční požadavky, ale i k zajištění co nejvhodnější náležitě transpozice směrnic v ČR.

Konkrétně je navrhováno, že MPV v kombinaci s LPV by:

1) Neměly omezovat se jen na specifikování, kdy je přípustná transpozice odkazem, popř. transpozice doslovná, ale měly by i specifikovat, kdy jsou tyto metody transpozice vhodnější než transpozice reformulační, popř. reformulačně konkretizační.

2) Neměly jen stanovit, jaké metody výkladu používat při transpozičním výkladu směrnic, ale měly by podrobněji specifikovat, v čem by mělo být těžiště tohoto výkladu.

3) Neměly jen uvádět, že odchýlení od ustanovení směrnice je možné, pokud takový postup právo EU výslovně umožňuje nebo pokud to z jeho povahy vyplývá. Měly by poskytnout konkrétní vodítko pro transpoziční orgány při jejich rozhodování o využití nebo nevyužití předmětných odchylovacích klauzulí. Toto vodítko by přitom mělo být koncipováno tak, aby maximálně zabraňovalo neopodstatněným případům gold platingu nebo transpozice vedoucí k obrácené diskriminaci českých subjektů.

4) Měly gold plating zakazovat nejen, pokud to může překážet dosažení výsledku požadovaného směrnicí nebo způsobit, že směrnice nebude promítnuta v předepsané lhůtě, ale i tehdy, kdy neminimalistická transpozice není nijak opodstatněná. Rozvedeno by přitom samozřejmě mělo být, za jakých předpokladů je gold plating opodstatněný.

5) Neměly jen zmiňovat, že přesahující transpozice je přípustná, pokud není v rozporu s právem EU. Měly by i podrobně specifikovat, za jakých předpokladů se takováto transpozice jeví jako příhodná.

6) Metodicky se měly věnovat problematice, které se zatím vůbec nevěnují, totiž problematice obrácené diskriminace v kontextu vnitrostátní transpozice směrnic.

7) Mnohem podrobněji měly metodicky upravovat problematiku transpoziční analýzy směrnic již v procesu jejich přijímání.

8) Měly upravovat i některé další varianty umístění a formulace informačního odkazu, tak aby tento odkaz co nejefektivněji plnil svůj účel.

Při zpracování a zkoumání problematiky výše uvedených kapitol jsem použil obecné teoretické **vědecké metody**. Tedy analýzu a syntézu, indukci a dedukci, generalizaci, abstrakci, komparaci a analogii. Analýzu, a to zejména systémovou analýzu, např. při zkoumání struktury směrnice. Syntézu např. při dovozování dílčích závěrů ohledně vhodnosti používání jednotlivých metod transpozice. Indukci a dedukci např. při zkoumání mezi přímého účinku směrnic v triangulárních situacích nebo při dovozování důvodů ospravedlňujících nedodržení transpoziční lhůty. Abstrakci a generalizaci např. při snaze o nejvýstižnější definici směrnice nebo při kategorizaci směrnic. Komparaci např. při porovnávání přístupů různých členských států k přezkumu ústavnosti obsahu transpozičních předpisů s vynuceným obsahem. Analogii např. při zkoumání metody transpozice odkazem v kontextu její podobnosti s metodou doslovné transpozice.

Při zpracování disertace jsem též využil četných **empirických** transpozičních poznatků získaných ze svého dlouholetého působení v Legislativní radě vlády ČR.

V návaznosti na použití výše uvedených obecně teoretických vědeckých metod, jakož i v návaznosti na získané empirické poznatky jsem v disertaci dospěl k formulování následujících **hlavních závěrů**.

a) Bez své náležité vnitrostátní transpozice nemůže mít směrnice plný vnitrostátní účinek.

b) Základním předpokladem náležité transpozice směrnice je její náležitý výklad ze strany transpozičních orgánů. Výklad směrnic pro účely jejich transpozice by měl být především zaměřen na 1) poznání rozsahu věcné a osobní působnosti směrnice, 2) poznání vlastní úpravy otázek spadajících do působnosti směrnice, 3) poznání, zda je možné se od

úpravy obsažené ve směrnici odchytil a 4) poznání, do které transpozičně relevantní kategorie směrnice patří.

c) Volba vhodné metody transpozice není odvislá pouze od obsahu dotčené směrnice. Je též odvislá od obsahu, systematiky i terminologie vnitrostátního právního řádu, do něhož je směrnice transponována a s nímž je potřebné transpoziční předpis terminologicky i systémově provázat, aby zajišťoval plný vnitrostátní účinek dané směrnice.

d) V některých případech se doslovná transpozice, popř. i transpozice odkazem může jevit jako nejvhodnější metoda transpozice. Doslovná transpozice směrnice či její části by nikdy neměla být mechanická, resp. bezduchá. Vždy ji musí předcházet důkladná transpoziční analýza dotčené směrnice zaměřená na zjištění vhodnosti použití této metody transpozice. Velmi restriktivní přístup MPV k transpozici odkazem by měl být korigován.

e) Zejména při transpozici směrnic s regulačním dopadem na podnikatelské prostředí by výchozí metodou transpozice měla být metoda minimalistické transpozice. Ke gold platingu takovýchto směrnic by se mělo přistupovat pouze výjimečně, a to za splnění dvou základních předpokladů. Za prvé za předpokladu, že bude provedena srovnávací transpoziční analýza, z níž nevyplyne, že by ČR byla jediným či skoro jediným členským státem, který by přistoupil k neminimalistické transpozici. Za druhé za předpokladu, že větší než nezbytné regulatorní a s tím spojené finanční či jiné zatížení dotčených subjektů je přesvědčivě vyvažováno nutností zajistit zvýšenou bezpečnost podnikání nebo ochranu spotřebitele, popř. jiné priority obecného zájmu.

f) Případnému využití metody odchylovací transpozice by měla předcházet analýza, zda toto využití nepovede k obrácené diskriminaci. Využití metody odchylovací transpozice vedoucí k obrácené diskriminaci dává smysl jen tehdy, převažuje-li zájem na zohlednění specifických národních politických, ekonomických, sociálních i jiných priorit nad zájmem obráceně nediskriminovat vlastní subjekty.

g) K přesahující transpozici směrnic mělo být přistupováno pouze tehdy, kdy zájem na tom, aby obdobné situace, které by bez přesahující transpozice byly podrobeny dvěma různým úpravám, byly podrobeny jediné, a to unijní úpravě, převyšuje zájem na tom, aby předmětné situace nespádající do působnosti směrnice zůstaly podrobeny autonomní vnitrostátní úpravě, zohledňující národní specifika a priority.

h) Náležitá transpozice směrnice předpokládá, aby včasné přijaté transpoziční opatření bylo nejen formálně náležité a věcně správné, ale také efektivně aplikovatelné. Transpoziční opatření musí být nejen unijně konformní, ale také ústavně konformní.

ch) V zájmu zvýšení právní jistoty dotčených právních subjektů v situaci nenáležitě transpozice směrnic lze na ESD požadovat, aby alespoň částečně modifikoval svůj dosavadní přístup k mezím přímého i nepřímého účinku nenáležitě transponovaných směrnic. Tedy přístup vyznačující se neustálým posunováním v rozšiřujícím, resp. změkčujícím směru mezi přípustností těchto účinků. ESD by měl předně úplně zastavit neustále pokračující erozi omezení přímého i nepřímého účinku nenáležitě transponovaných směrnic. V ojedinělých zvláště odůvodněných případech by dokonce měl tuto erozi revidovat. Stávající kritéria přípustnosti těchto účinků by se ESD měl pokusit maximálně zjednotřit, zesrozumitelnit a zkoherentnit.

i) Potencionální transpoziční problémy v ČR by měly být v co možná největším rozsahu ex ante vychytány a příslušnými návrhy na úpravu navrhovaných směrnic řešeny již ve fázi přijímání směrnic. Na jejich vychytání je třeba zaměřit důkladnou transpoziční analýzu všech návrhů směrnic.

j) Směrnice mají celou škálu vnitrostátních účinků. Tyto účinky mj. zásadním způsobem ovlivňují interpretační, aplikační i derogační status dotčených vnitrostátních předpisů.

k) MPV v kombinaci s LPV by měly být zmodernizovány a doplněny tak, aby více než je tomu v současnosti metodicky a organizačně sloužily nejen k prostému zajištění toho, aby při transpozici směrnic v ČR byly respektovány všechny unijní transpoziční požadavky, ale i k zajištění co nejvhodnější náležitě transpozice směrnic v ČR.

2) Seznam použité literatury

- Agnostaras G.*, State liability v. Retroactive application of belated implementing measures: Seeking the optimum terms of effectiveness of EC law, *Web Journal of Current Legal Issues*, 2000, č. 1.
- Anagnostopoulou D.*, Do Francovich and the principle of proportionality weaken Simmenthal (II) and confirm abuse of rights?, *Common Market Law Review* 2001, s. 767.
- Andersen S.*, *The Enforcement of EU Law The Role of European Commission*, Oxford University Press, 2012.
- Andersson T.*, Cleaning the Slate or Blasting the Past – The precedents of the Court of Justice and the balance between retroactivity and legal certainty in EC law, *Turku Law Journal* 1/2001, s. 4.
- Anweiler J.*, *Die Auslegungsmethoden des Gerichtshof der EG*, Frankfurt am Main, 1999.
- Auer M.*, Neues zu Umfang und Grenzen der richtlinienkonformen Auslegung, *Neue Juristische Wochenschrift* 2007, s. 1106-1109.
- Banaszkiewicz B.*, Ústavní judikatura nového členského státu EU vůči vyzváním evropské integrace: zkušenosti Ústavního tribunálu Polské republiky, *Jurisprudence* 7/2005, s. 3.
- Barnard C.*, *The Substantive Law of the EU: The Four Freedoms*, Oxford University Press, 2010.
- Bast J.*, Legal instruments and Judicial Protection, In: *Von Bogdandy A. a Bast J.*, *Principles of European Constitutional Law*, Hart Publishing a CH Beck, Oxford a Mnichov, 2010.
- Bělohávek A.*, Public Policy and Public Interest in International Law and EU Law, *Czech Yearbook of International Law*, sv. 3, 2012, s. 117-147.
- Bellis R.*, *Implementation of EU Legislation. An independent study for the Foreign and Commonwealth Office*, Londýn, 2003.
- Bengoetxea J., Jääskinen N.*, Rights and Diverse Effects in EU Law: A Hohfeldian Approach to the Doctrine of Direct Effect of Directives, In: *Banakar R.*, *Rights in Context*, Ashgate, 2010.
- Bengoetxea J.*, *The legal reasoning of the European Court of Justice. Towards a European jurisprudence*, Oxford Clarendon Press, 1993.
- Bengoetxea J.*, Direct Applicability or Effect, in: *Hoskins M., Robinson W.*, *A True European: Essays for Judge David Edward*, 2004, s. 77.
- Bergmann J., Karpenstein U.*, Identitäts und Ultra-vires-Kontrolle durch das Bundesverfassungsgericht, *Zeitschrift für europarechtliche Studien*, 2009, s. 529.
- Beutler B., Bieber R., Pipkorn J. a Streil J.*, *Die Europäische Union - Rechtsordnung und Politik*, Baden – Baden, Nomos 1993.
- Betlem G.*, The doctrine of Consistent Interpretation-Managing Legal Uncertainty, *Oxford Journal of Legal Studies* 2002, s. 397.
- Bleckmann A.*, *Teleologische und dynamische Auslegung des Europäischen Gemeinschaftsrecht*, Europarecht 1979.
- Bobek M., Bříza P., Komárek J.*, *Vnitrostátní aplikace práva Evropské unie*, Praha, C.H. Beck, 2011.
- Bobek M., Komárek J., Gillis M., Passer J. M.*, *Předběžná otázka v komunitárním právu*, Linde Praha, 2005.
- Bobek M.*, Corrigenda in the Official Journal of the European Union: Community law as a quick sand, *European Law Review* 2009, s. 950 – 962.
- Bobek M.*, Odpovědnost za škodu vzniklou porušením práva Evropských společenství, *Právní rozhledy*, 12/2008.
- Bobek M.*, Ústavní soud ČR a přezkum vnitrostátní implementace komunitárního práva: „Poslouchej, co říkám a nekoukej, co dělám“?, *Soudní rozhledy*, 5/2007, s. 173.
- Bončková H., Žondra M.*, Aplikace práva EU českými soudy v soukromoprávních věcech v letech 2004-2008, *Právní Fórum*, 2-4/2011.
- Brandner G.*, *Die überschüssende Umsetzung von Richtlinien*, Frankfurt am Main, 2003.
- Brealy M. a Hoskins M.*, *Remedies in EC Law*, 2. vyd., Sweet & Maxwell, 1998.
- Brechmann W.*, *Die richtlinienkonforme Auslegung*, C. H. Beck, Mnichov, 1994.
- Bredimas A.*, *Methods of Interpretation and Community Law*, North Holland 1978.
- Brown N. L., Kennedy T.*, *The Court of Justice of the European Communities*, 5. Vydání, Londýn, Sweet and Maxwell, 2000.

Břicháček T., Horizontální liberalizace volného pohybu služeb v EU pomocí předpisů sekundárního práva, disertační práce PF UK, 2012.

Burmeister F., a Staebe E., Grenzen des Sog. Gold Plating bei der Umsetzung europäischer Richtlinien in nationales Recht, *Europarecht* 3/2009, s. 445.

Camrda J., Ústavní systémy členských států a evropské právo. Příklad Irska, Německa a ČR, disertační práce, Praha 2004.

Capotorti F., Legal problems of directives, regulations and their implementation, In: *Siedentopf H., Ziller J.*, (eds.), *Making European Policies Work*, Bruylant/Sage, Bruxelles/London, 1988.

Craig P., Directives Direct effect, Indirect effect and the construction of National legislation, *European Law Review*, 1997, roč. 22, s. 519.

Craig P., Delegated Acts, Implementing Acts and the New Comitology Regulation, *European Law Review* 2011, s. 671.

Craig P., The legal effects of directives: policy, rules and exceptions., *European Law Review*, 2009, roč. 34, s. 349.

Craig P., The ECJ and Ultra Vires Action: A Conceptual Analysis, *Common Market Law Review*, 2011, s. 395.

Craig P., de Búrca, *EU Law: Text, Cases and Materials*, 4. Vydání, Oxford University Press 2008.

Creech R., *Law and Language in the European Union*, Europa Law Publishing, 2005.

Curall J., Some aspects of the relation between Articles 30-36 and Article 100 of the EEC Treaty, with closer look at optional harmonization, *Yearbook of European Law*, 1984, s. 169.

Danwitz T., Rechtswirkungen von Richtlinien in der neueren Rechtsprechung des EuGH, *Juristenzeitung* 2007, s. 697-706.

Dashwood A., From Van Duyn to Mangold via Marshall: Reducing Direct effect to Absurdity, *The Cambridge Yearbook of European Legal Studies*, 2006/7, s. 81.

Dashwood A., Editorial comments: Horizontal direct effect – A law of diminishing coherence?, *Common Market Law Review*, 1/2006, s. 1.

Dashwood A., et al., *Wyatt and Dashwood's European Union law*. 6th ed. Oxford: Hart, 2011.

Dautricourt C. a Thomas S., Reverse discrimination and free movement of persons under Community law: All for Ulysses, nothing for Penelope?, *European Law Review*, 2009 roč. 34 s. 433.

De Cecco F., Room to move minimum harmonization and fundamental rights, *Common Market Law Review*, 1/2006, s. 9.

de Kluiver J., Harmonization of Law, Substantive Review and Abuse of Rights in the EC, ve sborníku *Auslegung europäischen Privatrechts und angeglichenen Rechts*, Nomos, Baden – Baden, 1999.

de Mol M., Domiguez: A Deafening Silence, *European Constitutional Law Review*, 8/2012, s. 281-303.

De Sadeleer, N., Procedures for derogations from the principle of approximation of laws under Article 95 EC, *Common Market Law Review*, 2003, s. 889.

de Witte B., Direct effect, Supremacy, and the Nature of the Legal Order, v *Craig P., de Búrca G.* (eds), *The Evolution of EU Law*, Oxford University Press 1999, s. 177.

Dědič J., Čech P., *Obchodní právo po vstupu ČR do EU*, BOVA POLYGON, Praha 2004.

Di Fabio U., Richtlinienkonformität als ranghochstes Normauslegungsprinzip?, *Neue Juristische Wochenschrift* 1990, str. 947.

Dougan M., Minimum Harmonization and the Internal Market, *Common Market Law Review* 2000, s. 853.

Dougan M., When worlds collide! Competing visions of the relationship between direct effect and supremacy, *Common Market Law Review* 2007, s. 931.

Dougan M., The Francovich right to reparation: The contours of Community remedial competence, *European Public Law* 6/2000, s. 103.

Dougan M., The Disguised Vertical Direct Effect of Directives?, *Cambridge Law Journal* 2000, s. 586-612.

Drake S., Twenty years after Von Colson: the impact of „indirect effect“ on the protection of the individuals Community rights, *European Law Review*, 2005, s. 340.

Driessen B., Delegetated legislation after the Treaty of Lisbon: An analysis of Article 290 TFEU, *European Law Review*, 2010, s. 837.

Drupsteen T., Inverse Direct Effect and Community Loyalty, v díle *Bulterman M., Hancher L., McDonnell A. a Sevenster H.*, *Views of European Law from the Mountain*, Wolters Kluwer, 2009, s. 345.

Dvořáček D., K abstraktní kontrole ústavnosti vnitrostátních právních předpisů implementujících komunitární právo“, *Právní rozhledy* 19/2004, s. 723.

Easson A. J., *EEC Directives for the Harmonization of Laws, Some Problems of Validity, Implementation, and Legal Effects*, YEL 1981.

Ehricke U., Die richtlinienkonforme und die gemeinschaftsrechtskonforme Auslegung nationalen Rechts, *Rabels – Zeitschrift* 1995, s. 621.

Eisele K, Van der Mei A.P., Portability of Social Benefits and Reverse Discrimination of EU Citizens vis-à-vis Turkish Nationals: Comment on Akdas, *European Law Review* 2012, s. 204.

Eleftheriaidis, P., The Direct Effect of Community Law: Conceptual Issues, *Yearbook of European Law*, 1996, s. 205.

Everling U. a Roth W. H., *Mindestharmonisierung im Europäischen Binnenmarkt*, Nomos, Baden-Baden, 1997.

Fairhurst J., *Law of the European Union*. 7. vydání. Pearson Education Limited, 2010.

Filip J., Evropský zatýkáací rozkaz a rozhodování ústavních soudů, *Právní zpravodaj* 8/2005, s. 3.

Fisahn A. a Mushoff T., Vorwirkung und unmittelbare Wirkung Europäischer Richtlinien, *Europarecht*, 2005, s. 222.

Franchino F., Hoyland B., Legislative Involvement in the Transposition of EU Directives: Opportunities, Conflict and Institutional Constraints, *American Political Science Review*, 2009, s. 607-621.

Frenz W., *Handbuch Europarecht, Band 5, Wirkungen und Rechtsschutz*, Springer Verlag, 2010.

Fuss W., Die Richtlinie des Europäischen Gemeinschaftsrecht, *Deutsches Verwaltungsblatt*, 1965, s. 378.

Galetta D. U., Procedural autonomy of EU Member states: Paradise lost?, Springer –Verlag Berlin, Heidelberg, 2011.

Gas T., Die unmittelbare Anwendbarkeit von Richtlinien zu Lasten Privater im Urteil „Mangold“, *Europäische Zeitschrift für Wirtschaftsrecht*, 24/2005, s. 737.

Granger M., National application of Francovich and the construction of a European administrative ius commune, *European Law Review*, 2/2007, s. 157.

Hamulák, O., *Právo Evropské unie v judikatuře Ústavního soudu České republiky: reflexe členství a otázek evropského práva v ústavní judikatuře*, Leges, Praha, 2010.

Hartley T. C., *The foundations of Community law, An Introduction to the Constitutional and Administrative Law of the EC*, Oxford University Press, Oxford, 2003, s. 123.

Höllander P., Materiální ohnisko ústavy a diskrece ústavodárce, *Právník*, 4/2005, s. 313.

Itzcovich G., The Interpretation of Community Law by the European Court of Justice, *German Law Journal*, 2009, s. 537.

Habersack M. a Mayer Ch., Die überschüssende Umsetzung von Richtlinien ve sborníku *Riesenhuber K.*, *Europäische Methodenlehre*, 2. Vydání, 2010, s. 425-461.

Habersack M. a Mayer Ch., Die überschüssende Umsetzung von Richtlinien, *Juristen Zeitung*, 19/1999, s. 913.

Haratsch A., Verweisungstechnik und gemeinschaftsgerichtete EG – Richtlinien, *Europarecht* 2000/1, s. 42.

Herresthal C., Die Regelungsdichte von (vollharmonisierenden) Richtlinien und die Konkretisierungskompetenz des EuGH, ve sborníku *Gsell B., a Herresthal C.*, *Vollharmonisierung im Privatrecht, Die Konzeption der Richtlinie am Scheideweg?*, Mohr Siebeck, Tübingen 2009.

Hermann Ch., Die negative unmittelbare Wirkung von Richtlinien in horizontalen Rechtsverhältnissen, Erwiderung auf T. Gas Gastkommentar, *EuZW* 2006, s. 69

Herrmann Ch., *Richtlinienumsetzung durch die Rechtsprechung*, Duncker & Humblot, Berlin, 2003.

Heß S., Die Umsetzung von EG – Richtlinien im Privatrecht, *Europäische Hochschulschriften* sv. 2703, Frankfurt 1999.

Hilf M., Die Richtlinie der EG – ohne Richtung, ohne Linie?, *Europarecht*, 1/1993, s. 1-22.

Hilson C. a Downes T., Making sense of Rights in E.C. Law, *European Law Review*, 1999, roč. 24, s. 121.

Hirsch Ballin a Senden L., Co-Actorship in the Development of European Law-making, T.M.C. Asser Press, Hague, 2005.

Hmírová L., K tzv. aproximačnej prílohe, *Justičná revue*, 1/2004, s. 43.

Hommelhof P., *Die Rolle der nationalen Gerichte bei den Europäisierung des Privatrechts*, München, 2000.

Höpfner C., Die systemkonforme Auslegung: zur Auflösung einfachgesetzlicher, verfassungsrechtlicher und europarechtlicher Widersprüche im Recht, Mohr Siebeck, Tübingen 2008.

Ipsen H. P., *Europäisches Gemeinschaftsrecht*, 1972, s. 455.

Ipsen H. P., Richtlinien – Ergebnisse, ve sborníku *Festschrift für C. P. Ophüls*, 1965, s. 69.

Jäger T., Überschüssende Richtlinienumsetzung im Privatrecht, *Nomos* 2006.

Jans J.H., de Lange R., Prechal S., Widdershoven R., *Europeanisation of Public Law*, Europa Law Publishing, Groningen, 2007.

Kapteyn P. a VerLoren van Themaat P., *Introduction to the Law of European Communities*, 3. vydání, Deventer, Kluwer, 1998.

Kellerman A., *Improving the Quality of Legislation in Europe*, Kluwer Law International, 1998.

Kilbey I., The interpretation of Article 260 TFEU (ex 228 EC), *European Law Review*, 2010, s. 370.

Kilian W., General Problems of Transposing EC-Directives into Member States Law, *Uniwersytet Wrocławski*, 2005, s. 1-12.

Kischel U., Gemeinschaftsrechtliche Staatshaftung zwischen Europarecht und nationaler Rechtsordnung, *Europarecht* 2005, s. 441-465.

Klamert M., Judicial Implementation of Directives and Anticipatory Indirect Effect: Connecting the Dots, *Common Market Law Review*, 5/2006, s. 1262-1270.

Knoblochová V., Plná harmonizace a z ní vyplývající povinnosti pro členský stát, *Jurisprudence* 1/2013, s. 28.

Knudsen H., Lind J., The implementation of EU directives in national systems – lessons from the Danish case, *Transfer: European Review of Labour and Research*, 1999/1-2, s. 136-155.

Komárek J., Evropský soudní dvůr: Vysílání televize na hotelových pokojích je "sdělováním veřejnosti" ve smyslu směrnice 2001/29/ES, *Právní rozhledy*, 2007, s. 188-194.

Koopmann H., The practice of voluntary agreements under EC Law, *European Review of Public Law* 4/2000, s. 1271.

Korinek K., Die doppelte Bedingtheit von gemeinschaftsrechts – ausführenden innerstaatlichen Rechtsvorschriften ve sborníku *Hamer S., Somek A., Stelzer M., Weichselbaum B.*, Demokratie und sozialer Rechtsstaat in Europa, *Festschrift für Theo Öhlinger*, Vídeň 2004, s. 131.

Král R., Neplatnost směrnic EU a její důsledky pro vnitrostátní transpoziční předpisy, *Jurisprudence*, 1/2011, s. 3.

Král R., Prameny práva EU ve světle Lisabonské smlouvy, *AUC IURIDICA*, 3/2010, s. 21.

Král R., Nařízení EU z pohledu jejich vnitrostátní aplikace a implementace. Praha, C.H.Beck, 2006, 136 s.

Král R., Kodkazům na směrnice ES v právu ČR, *Právní fórum*, 2009, s. 217-223.

Král R., Vnitrostátní účinky směrnic EU, *AUC IURIDICA*, 1/2011, s. 25-45.

Král R., Přímý účinek směrnic ES a jeho současné meze, *Jurisprudence*, 6/2007, s. 3 – 7.

Král R., Transpozice a implementace směrnic ES v zemích EU a ČR, Praha, C.H. Beck, 2002.

Král R., K významu omezené působnosti některých komunitárních předpisů pro sblížení práva ČR s právem EU, *EMP*, 2000, č. 9-10, s. 31.

Král R. et al., Volný pohyb pracovníků v EU v kontextu skončení přechodných opatření, Praha, UK, 2012, s. 47-56.

Král R., Questioning the Limits of Invocability of EU Directives in Triangular Situations, *European Public Law*, 2/2010, s. 239.

Král R., K nálezu Ústavního soudu vyjasňujícímu meze jeho derogační pravomoci ve vztahu k českým předpisům neslučitelným s komunitárním právem, *Právní rozhledy*, 8/2007, s. 299.

Král R., Questioning the Recent Challenge of the Czech Constitutional Court to the ECJ, *European Public Law*, 2/2013, s. 271.

Křepelka F., Přenos, doprovod a zohlednění evropského práva českým právem, *Acta Universitatis Brunensis, Iuridica* 364, 2010.

Křepelka F., Mnohojazyčný režim práva Evropské unie a jeho důsledky pro českou právní praxi. In *Evropský kontext vývoje českého práva po roce 2004*, Brno, Masarykova univerzita, 2006.

Kunertová T., Problémy a úskalí implementace směrnic EU na příkladech z české právní praxe, *AUC IURIDICA* 1/2011, s. 99

Kurcz B., Harmonisation by means of directives: Never-ending story?, *European Business Law Review*, 11/12/2001, s. 287.

Kutscher H., Thesen zu den Methoden der Auslegung des Gemeinschaftsrechts, Lucemburk 1976.

Lackhoff K., Nyssens H., Direct Effect of Directives in Triangular Situations, *European Law Review*, 1998, roč. 23, s. 397.

Lemke S. K., Die Wirkung von Richtlinien und Rahmenbesschlüssen im nationalen Recht der Mitgliedsstaaten, Logos Verlag, Berlin, 2011.

Lenaerts K. a Corthaut, Of birds and hedges: the role of primacy in invoking norms of EU law, *European Law Review*, 2006, s. 287.

Lenaerts K., Civis europaeus sum: from the cross border link to the status of citizen of the Union, *FMW Online Journal on free movement of workers within the European Union*, 3/2011, s. 6.

Lenaerts K., Interlocking Legal Orders in the European Union and Comparative Law, *I.C.L.Q.* 2003, s. 873.

Lohse E., J., The meaning of harmonisation in the context of European Union Law – a process in need of definition, ve sborníku *Andenas M., Andersen C., B.*, (eds.) *Theory and Practice of Harmonisation*, Edward Elgar, 2011, s. 282.

Löff R., Temporal aspects of the duty of consistent interpretation in the First and Third Pillars, *European Law Review*, 2007, s. 888.

Lutter M., Zum Umfang der Bindung durch Richtlinien ve sborníku *Due O., Lutter M, Schwarze J.*, Festschrift für Ulrich Everling, Band I, Baden- Baden, 1995, s. 769.

Maduro M. P., Interpreting European Law: Judicial Adjudication in a Context of Constitutional Pluralism, *European Journal of Legal Studies*, 2/2007 sv. 1, s. 5.

Malíř J., Odpovědnost členských států za škodu v právu EU: studie ze soudcovské tvorby práva, UK Praha, 2008.

Malíř J., Štěrbová M., Způsob transpozice směrnic, *Právní Rozhledy*, 14/2004.

Masson A., Micheau C., The Werner Mangold Case: An Example of Legal Militancy, *European Public Law*, 2007, s. 587.

Matz-Lück N., Die Umsetzung von Richtlinien und nationaler Grundrechtsschutz, *Europäische Grundrechte Zeitschrift*, 2011, s. 207.

Mayer F., Europarecht als französisches Verfassungsrecht , *Europarecht* 6/2004, s. 925.

Mazák J., Jánošíková M., Lisabonská zmluva (Ústavní systém a súdna ochrana), IURA EDITION, 2011.

Melzer F., K úpravě ochrany spotřebitele ve vládním návrhu občanského zákoníku, *Právní rozhledy*, 21/2009, s. 771.

Mertens de Wilmars J., Réflexions sur les méthodes d'interprétation de la Cour de Justice, 22 *Cah. Dr. Eur.* 1986, s. 5.

Malenovský J., „Evropské nálezy“ a mezinárodněprávní základy práva ES/EU: Ústavní soud ČR i česká nauka pokračují v zastřelování., *Soudní rozhledy*, 8/2009, s. 281.

Meurs Ch., Normenhierarchien im europäischen Sekundärrecht, Mohr Siebeck, Tübingen 2012.

Miller T., Rules of Interpretation of EEC legislation, *Statute Law Review* 1989, s. 163.

Mlsna P., K nepublikování předpisů práva ES/EU v českém jazyce v Úředním věstníku EU, *Právní zpravodaj*, 9/2004, s. 9.

Mlsna P., Směrnice ES a problém jejich transpozice do českého právního řádu, *Právní zpravodaj*, 6/2006.

Molek P., Unconstitutionality of the Czech Implementation of the Data Retention Directive, *European Constitutional Review* 8/2012, s. 338.

Mörsdorf O., Unmittelbare Anwendung von EG-Richtlinien zwischen Privaten in der Rechtsprechung des EUGH, *Europarecht* 2009, s. 219.

Nettesheim M., Die mitgliedstaatliche Durchführung von EG Richtlinien, 1999.

Neubauer J., Hlavní následky porušení práva EU členskými státy EU, disertační práce, PFUK Praha, 2012, s. 197.

Neubauer J., Vnitrostátní realizace komunitární zásady odpovědnosti zákonodárce za škodu, *Právní forum* 12/2009.

Oldenkop, Die Richtlinien der EWG, *Jahrbuch des öffentlichen Rechts der Gegenwart*, 1972, s. 55.

Palivec J., Koordinace legislativních procesů na unijní a národní úrovni a harmonizace práva v podmínkách členství ČR v EU, *Právník*, 2/2006, s. 148.

Pauknerová M., Evropské mezinárodní právo soukromé, C.H. Beck, 2008.

Peers S., Supremacy, Equality and Human Rights: Comment on Kücükdeveci, *European Law Review*, 2010, s. 855.

Pech L., Between Judicial Minimalism and Avoidance: The Court of Justice Sidestepping of Fundamental Constitutional Issues in Römer and Dominguez, *Common Market Law Review*, 6/2012, s. 1841-1880.

Petrlík D., Retroaktivita právních předpisů v komunitárním právu, Praha, Linde, 2005.

Petrů I., Metody jazykového výkladu evropského práva, Praha, Univerzita Karlova v Praze, Právnícká fakulta, 2011.

Pítrová L., The Judgement of the Czech Constitutional Court in the „Slovak Pensions“ Case and its Possible Consequences (In the Light of the Fortiter suaviter in modo principle), *The Lawyer Quarterly*, 2/2013.

Prechal S., Directives in EC law, 2. Vyd., University Oxford Press, 2005.

Prechal S., Van Roermund B., (eds.) The Coherence of EU Law, The Search for Unity in Divergent Concepts, Oxford University Press, 2008.

Prechal S., Direct Effect Reconsidered, Redefined and Rejected, In: *Prinssen J. M., Schrauwen A.,(eds)*, Direct Effect, Rethinking a Classic of EC Legal Doctrine, Europa Law Publishing, Groningen, 2002.

Prechal S., Adieu à la directive?, *European Constitutional Law Review*, 1/2005, s. 481-494.

Prechal S., Community Law in national courts: The lessons from Van Schijndel, *Common Market Law Review*, 1998, roč. 35, s. 691.

Prechal S., Direct Effect, Indirect Effect, Supremacy and the Evolving Constitution of the European Union, v *Barnard C.*, The Fundamentals of EU Law Revisited: Assessing the Impact of the Constitutional Debate?, Collected Courses of the Academy of European Law, Oxford University Press, 2007.

Prechal S., Member state liability and Direct Effect: What is the Difference After All?, *European Business Law Review*, 2006, s. 299.

- Prete L., Smulders B.*, The Coming Age of Infringement Proceedings, *Common Market Law Review*, r. 47, 2010, s. 9.
- Prinssen J. M., Schrauwen A.*,(eds), Direct Effect, Rethinking a Classic of EC Legal Doctrine, Europa Law Publishing, Groningen, 2002.
- Proels A.*, Zur verfassungsrechtlichen Kontrolle der Kompetenzmassigkeit von Massnahmen der Eurpaischen Union: Der „ausbrechende Rechtsakt“ in der Praxis des BVerfG-Anmerkung zum Honeywell-Beschluss des BVerfG vom 6. Juli 2010, *Europarecht*, 2/2011, s. 241.
- Prokopf K. H.*, Das gemeinschaftsrechtliche Rechtsinstrument der Richtlinie, Duncker&Humboldt, Berlin 2007.
- Rambow G.*, Probleme bei der Durchführung von Richtlinien der EWG, *Deutsches Verwaltungsblatt*, 1968, s. 445.
- Ramsey Lynn E.*, The copy out technique: More of a cop out than a solution?, *Statute Law Review*, 3/1996, s. 218.
- Riehm T.*, Umsetzungsspielräume der Mitgliedstaaten bei vollharmonisierten Richtlinien, ve sborníku *Gsell B., a Herresthal C.*, Vollharmonisierung im Privatrecht, Die Konzeption der Richtlinie am Scheideweg?, Mohr Siebeck, Tübingen 2009, s. 83.
- Riesenhuber K.*, Europäische Methodenlehre, 2. Vydání, 2010.
- Ritter C.*, Purely internal situations, reverse discrimination, Guimont, Dzodzi and Article 234, *European Law Review*, 2006 roč. 31 s. 690.
- Rönck R.*, Technische Normen als Gestaltungsmittel des Europäischen Gemeinschaftsrechts, *Hamburger Studien zum Europäischen und Internationalen Recht*, sv. 6, 1995.
- Rösler H.*, Europeanisation of Private Law Through Directives – Determining Factors and Modalities of Implementation, *European Journal of Law Reform*, 3/2009, s. 313.
- Röthel A.*, Vorwirkung von Richtlinien: viel Lärm um Selbstverständliches, *Europarecht*, 2009 s., 34.
- Rozehnalová N.*, Tvorba evropsky jednotných pojmů?: zamyšlení nad činností ESD v rámci interpretace nařízení z oblasti justiční spolupráce v civilních věcech. In: *Východiska a trendy vývoje českého práva po vstupu České republiky do Evropské unie*. Brno, Masarykova univerzita, 2005.
- Ruffert M.*, Rights and Remedies in European Community Law: A Comparative View, *Common Market Law Review* 1997, str. 307.
- Samuels A.*, Incorporating, Translating or Implementing European Union Law into UK Law, *Statute Law Review*, Oxford Univ Press, 1998, 80 s.
- Sandstrom G.*, Knocking EU Law into Shape, *Common Market Law Review*, 6/2003, s. 1307.
- Sehnálek D.*, Effet utile a jeho projevy při interpretaci komunitárního práva, *Právník* 8/2009, s. 785.
- Senden L., Hirsch Ballin E.*, Co-actorship in the development of European Law-making, T.M.C., Asser Press, 2005.
- Shuibhne N.*, Free Movement of Persons and the Wholly Internal Rule: Time to Move On?, *Common Market Law Review*, 2002 roč. 39, s. 731.
- Schermers H.*, No Direct Effect for Directives, *European Public Law*, 3/1997, s. 527.
- Schilling T.*, Beyond Multilingualism: On Different Approaches to the Handling of Diverging Language Versions of a Community Law. *European Law Journal* 1/2010. Blackwell Publishing, Oxford, 2010.
- Schönberg S. a Frick K.*, Finishing, refining, polishing: On the use of travaux préparatoires as an aid to the interpretation of Community legislation, *European Law Review*, 2003, s. 170.
- Schnorbus Y.*, Autonome Harmonisierung in den Mitgliedstaaten durch Inkorporation von Gemeinschaftsrecht, *RabelsZ* 2001 (65), s. 654.
- Schulze R.*, Auslegung europäischen Privatrechts und angeglichenen Rechts, Nomos, Baden-Baden, 1999.
- Schütze R.*, European Constitutional Law, Cambridge University Press, 2012.
- Schwarze J.*, Richtlinienumsetzung „eins zu eins“, ve sborníku *Pitschas R., a Uhle A.*, Festschrift für Rupert Scholz zum 70. Geburtstag, Berlin, 2007, s. 167.
- Siebert C.*, Die horizontal-unmittelbare Wirkung des Gemeinschaftsrechts Unter besonderer Berücksichtigung der horizontal-unmittelbaren Wirkung von Richtlinien, Hamburg, 2010.
- Simon D.*, Le système juridique communautaire, 3. vyd., PUF droit, 2001.
- Sinaniotis D.*, The Plea for illegality in EC law, *European public law*, 2001, s. 103.
- Slot P. J.*, Harmonisation, *European law Review*, 1996, s. 385.

- Slot P. J., Voermans W., Blockmans S. F., Bulterman M. K., van der Harst M., Josaputra S. A. L., Platell B., Willemsen P., Cuyvers A., Romein S. H., Park M., Park H.*, Nationale koppen op EG – regelgeving, Leiden/Den Haag, 2007.
- Stehlik V.*, Aplikace národních procesních předpisů v kontextu práva Evropské unie. Praha, Leges, 2012.
- Steiner J. a Woods L.*, EU Law, Oxford University Press, 2009.
- Steunenberg B. a Voermans W.*, The transposition of EC directives, Universiteit Leiden, 2006.
- Stotz R. a Škvařilová-Pelzl P.*, Europarechtliche Gesetzkontrolle, v díle *Kluth W. a Krings G. (eds)*, Gesetzgebung-Rechtsetzung durch Parlamente und Verwaltungen sowie ihre gerichtliche Kontrolle, C.F. Müller, Heidelberg, 2014, s. 957- 993.
- Suhr J.*, Richtlinienkonforme Auslegung im Privatrecht und nationale Auslegungsmethodik, Nomos, 2011.
- Szilárd Gáspár-Szilágyi*, What Constitutes „Failure to Notify“ National Measures?, European Public Law 2/2013, s. 281.
- Tichý L.*, Mánie a fobie při aproximaci práva, Teoretické problémy práva na prahu 21. století, Pocta k 75. narozeninám prof. JUDr. Jiřího Boguszaka, DrSc., Nakladatelství Karolinum 2002, s. 170.
- Tichý L., Potacs M., Dumbrovský T.*, Effet utile, Centre for Comparative Law of the Faculty of Law, Charles University in Prague, 2014.
- Tichý L., Hrádek J.*, Odpovědnost státu za legislativní újmu, PF UK Praha, 2012.
- Timmermans*, Community Directives revisited, Yearbook of European Law, Oxford: Clarendon Press, 1997.
- Timmermans C.*, How can one improve the quality of Community legislation? 1997, Common Market Law Review, roč. 34, s. 1229.
- Timmermans Ch.*, Comment on Case 80/86, Kolpinghuis, Ars Aequi, 1988, s. 330.
- Tomášek M.*, Expanze doktríny vzájemného uznávání v evropském právu, Právník 3/2001, s. 238.
- Tomášek M.*, Pokračování evropské diskuse o pojmu spotřebitel, Evropské právo 10/2003, s. 8.
- Tridimas T.*, Liability for breach of Community Law: Growing up and mellowing down?, Common Market Law Review, 2001, s. 301.
- Tridimas T.*, Black, White and Shades of Grey: Horizontality of Directives Revisited, Yearbook of European Law 2002, s. 327.
- Tryfonidou A.*, Reverse Discrimination in EC Law, Kluwer Law International, 2009.
- Týč V., Sehnálek D., Charvát R.*, Vybrané otázky působení práva EU ve sféře českého právního řádu, Brno, Acta Universitatis Brunensis, 2011.
- Vacek L.*, Režim maximální harmonizace a jeho důsledky při transpozici směrnice o smlouvách o spotřebitelském úvěru, Jurisprudence 7/2010, s. 34.
- Van Calster*, Green Unilateralism – The European Commission and the Environmental Guarantee in Article 95 EC, European Environmental Law Review 2000, s. 232.
- Van Der Mei A.P.*, Combating Reverse Discrimination: Who Should Do the Job?, Maastricht Journal of European and Comparative Law, 4/2009, s. 379.
- Van Eijken H., a de Vries S. A.*, A new route into the promised land? Being a European citizen after Ruiz Zambrano, European Law Review, 5/2011, s. 704.
- Van Elsuwege P.*, Court of Justice of the European Union European Union Citizenship and the Purely Internal Rule Revisited, European Constitutional Law Review, 2/2011, s. 308.
- Van Gerven W.*, The Horizontal Direct Effect of Directive Provisions Revisited: the Reality of Catchwords, ve sborníku Heukels T. a Curtin D., Institutional Dynamics of European Intergration, Liber Amicorum for Henry Schermers, Dordrecht/Boston, 1994.
- Vandamme T.*, The Invalid Directive, Europa Law Publishing, Groningen, 2005.
- Večeřa J.*, Ochrana spotřebitele v České republice a Evropské unii, Praha, Leges, 2013.
- Verhoeven M.*, The Costanzo Obligation. The obligations of national administrative authorities in the case of incompatibility between national law and European law, Intersentia, 2011, s. 337.
- Vetrák M.*, Teoria a prax aproximácie práva, Dizertační práce, PF TU, 2008.
- Voermans W.*, Delegation is Matter of Confidence. The New Delegation System under the Treaty of Lisbon, European Public Law 2/2011, s. 321.
- Voermans W., Moll Ch., Florijn N., Van Lochem P.*, Codification and Consolidation in the European Union: A Means to Untie Red Tape, Statute Law Review, 2/2008.
- Voermans W.*, Gold-plating and double banking: an overrated problem?, ve sborníku *Snijders H., Vogenauer S.*, (ed.), Content and Meaning of National Law in the Context of Transnational Law, Sellier European Law Publisher; Mnichov 2009, s. 79 – 88.
- Waldrauch*, Acquisition of Nationality, ve sborníku *Bauböck, Ersboll, Groenendijk, Waldrauch* (Eds.), Acquisition and Loss of Nationality, Amsterdam University Press, Amsterdam, 2006.
- Walter Ch.*, Der französische Verfassungsrat und das Recht der Europäischen Union, EuGRZ 2005, s. 77.

Wathelet, Du concept de l'effet direct à celui de l'invocabilité au regard de la jurisprudence récente de la Cour de Justice, ve sborníku *Hoskins a Robinson*, A true European. Essays for Judge David Edward, Hart Publishing, 2004.

Weatherill S., Consumer Guarantees, *Law Quarterly Review*, 1994, s. 545.

Weatherill S., Beyond preemption? Shared competence and Constitutional change in the EC, *Legal Issues of the Maastricht Treaty*, Wiley, 1994.

Whelanová M., Implementace práva evropské unie do českého právního řádu, *Právník* 3/2009.

Whelanová M., Aproximace českého práva s právem ES: některé zkušenosti z transpozice směrnic ES (na příkladu porovnání české, německé, rakouské, irské a britské transpoziční úpravy směrnice č. 91/533 EHS), *Právník* 4/2001, s. 359.

Winter G., The Directive: problems of construction and directions for reform, ve sborníku *Sources and Categories of EU law: a comparative and reform perspective*, 1996, Nomos, Baden Baden, s. 487.

Wintr J., Metody a zásady interpretace práva, Auditorium, Praha 2013.

Wölk J., Die Umsetzung von Richtlinien der Europäischen Gemeinschaft, Nomos, Baden-Baden, 2002.

Wyatt, The nature of regulations and directives: direct applicability and direct effect, *European Law Review* 1977, s. 215.

Xanthaki H., Technical considerations in harmonisation and approximation: legislative drafting techniques for full transposition, ve sborníku *Andenas M., Andersen C., B.*, (eds.) *Theory and Practice of Harmonisation*, Edward Elgar, 2011, s. 536.

Xanthaki H., The problem of quality in EU legislation: What on earth is really wrong?, *Common Market Law Review*, 2001, s. 651.

Zemánek J. a kol., Tvorba a implementace práva EU z pohledu vnitrostátního, *Metropolitní univerzita Praha*, 2012, s. 204.

Zemánek J., Evropskoprávní meze přezkumu ústavnosti transpozice rámcového rozhodnutí o eurozatykači, *Právní rozhledy* 3/2006, s. 90.

Zbiral R., A Legal revolution or negligible episode? Court of Justice decision proclaimed ultra vires (Czech Constitutional Court, judgment of 31 January 2012, Pl. ÚS 5/12). *Common Market Law Review*, 4/2012, s. 1475-1492.

Zuleeg M., Der Rechtliche Zusammenhalt der Europäischen Union, Nomos Verlag, Baden-Baden, 2004.

3) Seznam vlastních vědeckých prací, které jsou podkladem disertace, s citační analýzou

1. KRÁL, Richard. Transpozice a implementace směrnic ES v zemích EU a ČR. Praha: C. H. Beck, 2002, 158 s;

- 62 Af 32/2010-286, rozsudek Krajského soudu v Brně, str. 17
- 62 Ca 83/2008-98, rozsudek Krajského soudu v Brně, str. 8
- BAHÝLOVÁ, L. K odpovědnosti za ekologickou újmu ve smyslu zákona č. 167/2008 Sb. *Časopis pro právní vědu a praxi*, 2010, no. 3, p. 279
- BĚLOHLÁVEK, A. J. Evropské a mezinárodní insolvenční právo. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2007, s. 1442
- BĚLOHLÁVEK, A. J. Ochrana přímých zahraničních investic v Evropské unii. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 315
- BERNARD, M. Horní právo a ochrana životního prostředí. *České právo životního prostředí*, 2007, no. 2, s. 13
- BOHADLO, D. et al. (edd.). Legislativní proces (teorie a praxe). Tiskárna ministerstva vnitra, Praha 2011, str. 507, 538
- ČAKRT, F. Přímý účinek směrnic před Evropským soudním dvorem. *Jurisprudence*, 2006, no. 4, s. 39, 41, 42 (2x), 43
- ČERNÝ, P., MOTZKE, R. K nedostatečné transpozici směrnice ES „o účasti veřejnosti“. *Právní fórum*, 2005, no. 8, příloha *Via Iuris* III/2005, str. 57, 59, 60
- DĚDIČ, J. a ČECH, P.. Obchodní právo po vstupu ČR do EU, aneb, Co všechno se po 1. květnu 2004 v obchodním právu změnilo? 2. dopl. a aktualiz. vyd. Praha: Polygon, 2005, s. 485
- DĚDIČ, J., ČECH, P. Evropské právo společností. Praha: BOVA POLYGON, 2004, s. 11, 530
- DOLEŽIL, T. Koncerny v komunitárním právu. 1. vydání. Auditorium s.r.o., 2008, s. 17, 56
- DOLEŽIL, T., HAVEL, B. Příliš těžké břemeno harmonizace – k novele obchodního zákoníku. *Právní rozhledy*, 2005, no. 10, p. 359
- DVORÁČEK, D. K abstraktní kontrole ústavnosti vnitrostátních právních předpisů implementujících komunitární právo. *Právní rozhledy*, 2004, no. 19, p. 724
- DVORÁKOVÁ, I. Komunitární právní úprava spotřebitelského úvěru v praxi. KEY Publishing s.r.o., 2010, s. 77
- FILÍPEK, M. Nedostatky transpozice komunitární úpravy nevyžádané komunikace za účelem přímého marketingu. *Jurisprudence*, 2006, no. 5, p. 18, 20
- FILÍPEK, M. Nesprávná transpozice směrnice o univerzální službě. *Jurisprudence*, 2008, no. 3, p. 24
- HENDRYCH, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 8. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 37
- HODÁS, M. Niektoré právno-teoretické problémy preberania smerníc. in POGÁČOVÁ, J., SIMAN, M., SLAŠŤAN, M. (eds): Komunitárne právo na Slovensku - päť rokov "po" (zborník z konferencie). Bratislava: Slovenská asociácia európskeho práva, 2009, s. 40
- HODÁS, M. Smernica jako pramen práva. *Právny obzor*, 2010, no. 2, s. 144, 149 2x, 150, 151, 153, 154.
- JANKŮ, M., JANKŮ, L.: Právo EU po Lisabonské smlouvě. Ostrava: KEY Publishing s.r.o., 2012, s. 269
- JIRÁSEK, J. Ústavní soud ČR v nových podmínkách in MOKRÁ, L., ed. :Ústavný poriadok Európskej únie a jeho vplyv na ústavu a zákony členských štátov. 1. vyd. Bratislava: Právnická fakulta Univerzity Komenského, 2007, s. 55
- JURAJ ČORBA (editor) a kol. Európske právo na Slovensku : právny rozmer členstva Slovenskej republiky v Európskej únii. Bratislava: Kalligram, 2002, str. 252 (2 citace), 260, 299
- KARÁSEK, T. Problém subjektivity Evropské Unie z pohledu společné zahraniční a bezpečnostní politiky, *Právník*, č. 5, 2003, s. 451
- KERNER, A., HENKEL, B. Kapitel VIII Europäisches Bankrecht mit Länderabschnitten, § 78 Länderteil. 26. Tschechien in DERLEDER, P., KNOPS, K., BAMBERGER, H. G. (Hrsg.). Handbuch zum deutschen und europäischen Bankrecht. 2. Aufl. Springer – Verlag, 2009, s. 2783
- KLÍMA, K. a kol. Komentář k Ústavě a Listině. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009, str. 53, 138
- KŘEPELKA, F., SKŘIVÁNKOVÁ K., BACHO, D.: Právo Evropské unie. Multimediální učební text. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 116
- LYČKA, M., KUNC B., ŠLĚGLOVÁ, K. a kol. Komentovaná rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie. Praha: Linde, 2010, str. 36
- MALÍŘ, J., ŠTĚRBOVÁ, M. Způsob transpozice směrnic. *Právní rozhledy*, 2004, no. 14, p. 526, 533
- MLSNA, P. Směrnice ES a problém jejich transpozice do českého právního řádu. *Právní zpravodaj*, 2006, no. 6, p. 10, 12
- MRÁZKOVÁ, L. Právní důsledky neprovedení evropských směrnic. Praha: Univerzita Karlova, 2002, s. 111
- NĚMEČEK, P. Zamyšlení nad § 652 odst. 2 ObchZ a § 55 odst. 2 ObčZ. *Právní rozhledy*, 2005, č. 12, s. 446
- NEUBAUER, J.. Hlavní následky porušení práva EU členskými státy EU. Praha: Univerzita Karlova, 2012, s. 221
- OUTLÁ, V., HAMERNÍK P., a kol. Praktikum práva Evropské unie. 2. vydání. Plzeň: Aleš Čeněk, 2009, s. 242
- PÁTEK, V. DPH u finančních a pojišťovacích služeb nejen pro banky a pojišťovny. Právo ES v praxi. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 7, 96
- PAUKNEROVÁ, M. Evropské mezinárodní právo soukromé. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 37, 67, 386
- PAVLIČEK, V., GRONSKÝ, J., HŘEBEJK, J., JIRÁSKOVÁ, V., MIKULE, V., PEŠKA, P., SLÁDEČEK, V., SUCHÁNEK, R., SYLLOVÁ, J. *Ústavní právo a státověda*. 1. úplné vyd. Praha: Leges, 2011, s. 1072
- PETR, M. Pohled českého a komunitárního práva na pracovní pohotovost ve zdravotnictví. *Právní rozhledy*, 2005, no. 23, p. 861, 866
- PETRŮ, I. Metody jazykového výkladu evropského práva. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta, 2011, str. 127
- POMAHÁČ, R. Evropské právo (stručný přehled). 1. Vydání. Praha: Karolinum, str. 198
- POMAHÁČ, R.. Evropské veřejné právo. 1. vydání. Praha: ASPI, 2004, str. 230
- POŘÍZEK, P. Zpráva o šetření ve věci paní X. Y. aneb co vše se může dít v řízení o udělení víza k pobytu do 90 dnů s rodinným příslušníkem občana ČR in SCHEU, Harald Christian, Dalibor JÍLEK a Pavel POŘÍZEK. Vízová politika a praxe ČR v kontextu Evropské unie. Quo vadis, visum?: k počtě JUDr. Otakara Motejla : sborník z vědeckého semináře uskutečněného dne 16. června 2010 v Kanceláři veřejného ochránce práv. Brno: Kancelář veřejného ochránce práv, 2010, str. 96
- RABOCH, P. Směrnice – hlavní překážka harmonizace? *Právní fórum*, 2006, no. 4, p. 121, 122

- SKÁLOVÁ, J. Nepeněžitě vklady do kapitálových společností. *Účetnictví v praxi*, 2010, no. 9, poznámka pod čarou č. 3
- SLÁDEČEK, V. Obecné správní právo. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, str. 462, 474, 475
- STEINICHOVÁ, L. a kol. Zákon o zaměstnanosti. Komentář. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2010, s. 271
- SVOBODA, P. Úvod do evropského práva. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 123, 133, 347
- SVOBODA, P. Úvod do evropského práva. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, str. 131, 144, 178.
- SYLLOVÁ, J., PÍTROVÁ L., PALDUSOVÁ, H. a kol. Lisabonská smlouva. Komentář. 1. Vydání. Praha: C.H. Beck, str. 1259
- SYLLOVÁ, J., PÍTROVÁ L., SVOBODOVÁ M. a kol. Ústava pro Evropu. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2005, str. 269
- ŠEJVIL, M. a kol. Aplikace práva EU v České republice. Vybrané problémy. Praha: Ústav státu a práva AV ČR, 2009, s. 128, 237
- ŠÍŠKOVÁ, N. Dimenze ochrany lidských práv v Evropské unii, Linde Praha, a.s., 2008, s. 68, 71, 244
- ŠÍŠKOVÁ, N. K otázce pramenů evropského práva. Právní fórum, 2006, no. 4, p. 114
- ŠÍŠKOVÁ, N. Formální základy evropského unijního práva lidských práv, *Právník*, č. 6, 2003, s. 600
- ŠÍŠKOVÁ, N., STEHLÍK, V.: *Evropské právo I*, Linde Praha, 2007, str. 128, 130, 133, 135, 297
- ŠPICAR, P. Vývoj, institucionální rámec a instrumenty III. pilíře Evropské unie. Justiční akademie České republiky, 2005, s. 5
- VEČEŘA, J. Europeizace české právní úpravy ochrany spotřebitele. Praha: Univerzita Karlova, 2010, s. 195
- VEČEŘA, J. Ochrana spotřebitele v České republice a Evropské unii, Praha, Leges, 2013, s. 253.
- WHELANOVÁ, M. Implementace práva Evropské unie do českého právního řádu. *Právník*, č. 3, 2009, s. 270, 291.
- WHELANOVÁ, M. Účinky unijního práva ve světle judikatury Soudního dvora. *Správní právo* č. 6, *Legislativní příloha III*, str. LXXXV.

2. KRÁL, Richard. Nařízení ES z pohledu jejich vnitrostátní aplikace a implementace, Praha: C. H. Beck, 2006, 128 s.

- BĚLOHLÁVEK, A. J. Právo rozhodné pro smluvní závazkové vztahy v režimu nařízení Řím I ve srovnání s Římskou úmluvou v případě absence volby práva. *Acta Iuridica Sladkoviciana I.*, 2010, str. 137
- BOHADLO, D. et al. (edd.) Legislativní proces (teorie a praxe). Tiskárna ministerstva vnitra, Praha 2011, str. 452, 505, 538
- FUNTA, R., NEBESKÝ, Š., JURIŠ, F. Európske právo, 2012., Tribun EU, Brno, poznámka pod čarou č. 271
- KŘEPELKA, F., SKŘIVÁNKOVÁ K., BACHO, D. Právo Evropské unie. Multimediální učební text. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 116
- ONDŘEJKOVÁ, J.: Princip přednosti evropského práva v teorii a soudní praxi. Praha: Leges, 2012, str. 96, 180
- PADALÍK, I. Příslušnost soudu v souvislostech Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 (Brusel I). Ostrava: KEY Publishing, s.r.o., 2012, s. 15, 63
- PÁTEK, V. DPH u finančních a pojišťovacích služeb nejen pro banky a pojišťovny. Právo ES v praxi. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 96
- PAUKNEROVÁ, M. Evropské mezinárodní právo soukromé. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 37, 67, 387
- PAVLÍČEK, V., GRONSKÝ, J., HŘEBEJK, J., JIRÁSKOVÁ, V., MIKULE, V., PEŠKA, P., SLÁDEČEK, V., SUCHÁNEK, R., SYLLOVÁ, J., Ústavní právo a státověda. 1. úplné vyd. Praha: Leges, 2011, s. 354
- rozsudek NSS ve věci 1 As 110/2010 – 151
- rozsudek NSS ve věci 9 As 7/2011 – 70
- SEHNÁLEK, D. Effet utile a jeho projevy při interpretaci komunitárního práva. *Právník*, 2009, no. 8, p. 805, 806 (2 citace)
- SLÁDEČEK, V. Obecné správní právo. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, str. 474
- SVOBODA, P. Úvod do evropského práva. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 123, 132, 138, 347
- SVOBODA, P. Úvod do evropského práva. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, str. 131, 144, 148, 178
- SYLLOVÁ J., PÍTROVÁ, L., PALDUSOVÁ a kol. Lisabonská smlouva. Komentář. 1. Vydání. Praha: C.H. Beck, str. 874, 1259
- TOMÁŠEK, M., TÝČ, V. a kol. Právo Evropské unie. 1. vydání. Praha: Leges, 2013, 496 s. 482
- VEČEŘA, J. Europeizace české právní úpravy ochrany spotřebitele. Praha: Univerzita Karlova, 2010, s. 195
- VEČEŘA, J. Ochrana spotřebitele v České republice a Evropské unii, Praha, Leges, 2013, s. 44.
- WHELANOVÁ, M. Implementace práva Evropské unie do českého právního řádu. *Právník*, 2009, no. 3, p. 298
- WHELANOVÁ, M. Účinky unijního práva ve světle judikatury Soudního dvora. *Správní právo* č. 6, *Legislativní příloha III*, str. LXXXIX
- ZBÍRAL, R.: Analýza míry vlivu EU na vnitrostátní legislativu: srovnání situace v ČR s jinými členskými státy. *Právník*, 2011, no. 11, p. 1055

3. KRÁL, R. Questioning the Limits of Invocability of EU Directives in Triangular Situations, *European Public Law*, 2/2010, s. 239 – 250.

- BOBEK, M., BŘÍZA, P., KOMÁREK, J. Vnitrostátní aplikace práva Evropské unie. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 100
- KACZOROWSKA, A. European Union Law. 2. vydání. Routledge, s. 340
- SPAVENTA, E. (2011) 'The horizontal application of fundamental rights as general principles of Union Law.', in A constitutional order of states : essays in honour of Alan Dashwood. Oxford: Hart Publishing, pp. 199-218
- VERHOEVEN, M.: The Costanzo Obligation. The obligations of national administrative authorities in the case of incompatibility between national law and European law, Intersentia, 2011, s. 29, 337.

4. KRÁL, R. National normative implementation of EC Regulations: An exceptional or rather common matter? *European Law Review*, 2008, roč. 33, č. 2, s. 243-256, Impact factor 0,817.

- BAST, J. Handlungsformen und Rechtsschutz in von BORGANDY, A., BAST, J. (Hrsg.) Europäisches Verfassungsrecht: theoretische und dogmatische Grundzüge, Springer-Verlag, 2009, str. 497
- BAST, J.. Legal Instruments and Judicial Protection in von BORGANDY, A., BAST J. (eds.). Principles of European Constitutional Law, Hart Publishing, Verlag CH Beck, 2010 str. 351
- BESSELINK, L. F. M., PENNING, F. a PRECHAL, S. (eds.). The Eclipse of the Legality Principle in the European Union. Kluwer Law International, 2010, s. 64
- BILLIET, C. M., MEEUS, R. Europese verordeningen en de handhaver. De sanctieregelingen van milieuverordeningen in het licht van de handhavingspraktijk. Dostupné na <http://www.environmental-lawforce.be/uploads/documentenbank/6fbd9f56099ad72d9eedb9f040bb8b8.pdf>, str. 7,8,10,11.
- BOBEK, M., BŘÍZA, P., KOMÁREK, J. Vnitrostátní aplikace práva Evropské unie. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 58
- BOSWIJK, P. et al. Transnationale samenwerking tussen toezichthouders in Europa, Den Haag: WODC 2008, str. 35, 196. (dostupné na: <http://www.wodc.nl/onderzoeksdatabase/bestuurlijke-samenwerking-van-toezichthouders.aspx>)
- DASHWOOD Alan, et al. Wyatt and Dashwood's European Union law. 6th ed. Oxford: Hart, 2011, str. 256
- DI COTRONE, A. G. P., PREITE, F., Atti notarili. Diritto comunitario e internazionale vol. 3 - Diritto comunitario, Utet Giuridica, 2011, str. 20
- FAIRHURST, J. Law of the European Union. 7. vydání. Pearson Education Limited, 2010, s. 85
- MALLIAROPOULOU, A. The Principle of Supremacy of European Law and its Application in the Greek Legal Order, str. 29. Dostupné na http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1603931
- NOWAK-FAR, A. Jednolitość prawa unijnego a jego wielożyzność. In: Konferencja Unia Europejska: zjednoczeni w różnorodności. Kancelaria Sejmu, 2012, str. 79, 91
- O'SHEA, T. Double Tax Conventions and Compliance with EU Law. *The EC Tax Journal*, Volume 11, 2010, str. 98
- ROTONDO, E. The legal effect of EU Regulations. *Computer Law & Security Review*, 2013, 29, str. 439, 440, 442
- VERHOEVEN, M. The Costanzo Obligation. The obligations of national administrative authorities in the case of incompatibility between national law and European law, Intersentia, 2011, s. 233, 337
- WEBER, F. European integration assessed in the light of the 'rules vs. standards debate'. *European Journal of Law and Economics*, April 2013, Volume 35, Issue 2, s. 199, 200, 204
- WHELANOVÁ, M. Implementace práva Evropské unie do českého právního řádu. *Právník*, 2009, no. 3, p. 298

5. KRÁL, Richard, K nálezu Ústavního soudu vyjasňujícímu meze jeho derogační pravomoci ve vztahu k českým předpisům neslučitelným s komunitárním právem, *Právní rozhledy* 8/2007, s. 299 – 302

- BOBEK, M., BŘÍZA, P., KOMÁREK, J. Vnitrostátní aplikace práva Evropské unie. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 460
- KOMÁREK, J. Vztah práva Evropské unie a právního řádu ČR očima tří rozhodnutí Ústavního soudu. *Soudní rozhledy*, 2008, no. 10, p. 365
- SUCHÁNEK, R., JIRÁSKOVÁ, V. Ústava České republiky v praxi: 15 let platnosti základního zákona. Praha: Nakladatelství Leges, 2009, str. 28

6. KRÁL, R. K odkazům na směrnice ES v právu ČR. *Právní fórum*, 2009, roč. 6, s. 217-223.

- VEČEŘA, J. Europeizace české právní úpravy ochrany spotřebitele. Praha: Univerzita Karlova, 2010, s. 195
- SLÁDEČEK, V. Obecné správní právo. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, str. 474
- VEČEŘA, J. Ochrana spotřebitele v České republice a Evropské unii, Praha, Leges, 2013, s. 23.

7. KRÁL, R. Prameny práva EU ve světle Lisabonské smlouvy. *AUC Iuridica*, 3/2010, s. 21 – 32.

- SLÁDEČEK, V. Obecné správní právo. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, str. 462

8. KRÁL, Richard. Otazníky nad posledním nálezem Ústavního soudu ČR týkajícího se tzv. slovenských důchodů. *Jurisprudence* 4/2012, str. 28 an.

- ONDŘEJKOVÁ, J. Princip přednosti evropského práva v teorii a soudní praxi. Praha: Leges, 2012, str. 130, 180
- PÍTROVÁ, L. The judgment of the Czech Constitutional Court in the "slovak pensions" case and its possible consequences (in light of the fortiter in re suaviter in modo principle). *The Lawyer Quarterly*, 2/2013, str. 89.

9. KRÁL, Richard. Přímý účinek směrnic ES a jeho současné meze. *Jurisprudence*, 2007, roč. 16, č. 6, s. 3 – 7;

- BAHÝŤOVÁ, L. K odpovědnosti za ekologickou újmu ve smyslu zákona č. 167/2008 Sb. *Časopis pro právní vědu a praxi*, 2010, no. 3, p. 279
- FILÍPEK, M. Nesprávná transpozice směrnice o univerzální službě. *Jurisprudence*, 2008, no. 3, p. 24
- HAMULÁK, O., STEHLÍK, V.: Praktikum práva Evropské unie. Ústavní základy a soudnictví. Praha: Leges, 2011, s. 110
- SEHNÁLEK, D. Effet utile a jeho projevy při interpretaci komunitárního práva. *Právník*, 2009, no. 8, p. 798
- SLÁDEČEK, V. Obecné správní právo. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, str. 474
- SVOBODA, P. Úvod do evropského práva. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, str. 150

10. KRÁL, Richard. K aktuálním otázkám bezprostředního účinku směrnic Evropských společenství. *Evropské a mezinárodní právo*, 2000, no. 9, p. 4-5;

- BĚLOHLÁVEK, A. J. Evropské a mezinárodní insolvenční právo. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. beck. 2007, s. 1455
- HAMULÁK, O. Ústavní právo EU. Rukověť pro seminární výuku. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008, s. 97, 121, 191
- MRÁZKOVÁ, L. Právní důsledky neprovedení evropských směrnic. Praha: Univerzita Karlova, 2002, I, s. 112
- ŠÍŠKOVÁ, N. Dimenze ochrany lidských práv v Evropské unii, Linde Praha, a.s., 2008, s. 244

11. KRÁL, Richard. K aktuálním otázkám nepřímého účinku směrnic ES. *Evropské a mezinárodní právo*. 2000, no. 9, p. 17-20;

- HAMULÁK, O. Ústavní právo EU. Rukověť pro seminární výuku. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008, s. 121, 191
- MRÁZKOVÁ, L. Právní důsledky neprovedení evropských směrnic. Praha: Univerzita Karlova, 2002, s. 112
- ŠÍŠKOVÁ, N. Dimenze ochrany lidských práv v Evropské unii, Linde Praha, a.s., 2008, s. 244

12. KRÁL, Richard. K transpozici a implementaci směrnic v ES a v ČR. *Právník*, 2000, no. 8, p. 737-752;

- HAMULÁK, O. Ústavní právo EU. Rukověť pro seminární výuku. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008, s. 97, 191
- ČORBA, J. (eds.) a kol. Európske právo na Slovensku : právny rozmer členstva Slovenskej republiky v Európskej únii, Bratislava : Kalligram, 2002, str. 151, 289, 301
- MRÁZKOVÁ, L. Právní důsledky neprovedení evropských směrnic. Praha: Univerzita Karlova, 2002, s. 112
- SYLLOVÁ, J., PÍTROVÁ L., SVOBODOVÁ M. a kol. Ústava pro Evropu. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2005, str. 269
- SYLLOVÁ, PÍTROVÁ, PALDUSOVÁ, H. a kol. Lisabonská smlouva. Komentář. 1. Vydání. Praha: C.H. Beck, str. 1259
- ŠÍŠKOVÁ, N. Dimenze ochrany lidských práv v Evropské unii, Linde Praha, a.s., 2008, s. 244

13. KRÁL, Richard. K věcné působnosti komunitárního práva v oblasti svobody pohybu osob. *Právní rozhledy – Evropské právo*, 2000, no. 11, p. 1-3;

- ŠÍŠKOVÁ, N. Dimenze ochrany lidských práv v Evropské unii, Linde Praha, a.s., 2008, s. 244

14. KRÁL, Richard. Ke komunitárním požadavkům na vnitrostátní procesní předpisy. *Soudní rozhledy*, 2000, no. 5, p. 139-142;

- MRÁZKOVÁ, L. Právní důsledky neprovedení evropských směrnic. Praha: Univerzita Karlova, 2002, s. 112
- SUCHÁNEK, R., JIRÁSKOVÁ, V. Ústava České republiky v praxi: 15 let platnosti základního zákona. Praha: Nakladatelství Leges, 2009, str. 28

15. KRÁL, Richard. Ke sblížení českého práva s právem EU. *Parlamentní zpravodaj*, 2000, no. 8-9, p. 6-10;

- SVOBODOVÁ, M. Úloha parlamentu České republiky v procesu integrace České republiky do Evropské unie. Praha: Univerzita Karlova, 2005, s. 149

16. KRÁL, Richard. Komunitární právo a obrácená diskriminace. *Evropské a mezinárodní právo*, 2000, no. 7-8, p. 37-39;

- SYLLOVÁ, J., PÍTROVÁ L., SVOBODOVÁ M. a kol. Ústava pro Evropu. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2005, str. 225, 694
- SYLLOVÁ, PÍTROVÁ, PALDUSOVÁ, H. a kol. Lisabonská smlouva. Komentář. 1. Vydání. Praha: C.H. Beck, str. 1259
- ŠÍŠKOVÁ, N. Dimenze ochrany lidských práv v Evropské unii, Linde Praha, a.s., 2008, s. 244
- ŠLOSARČÍK, I. Právní rámec evropské integrace, Institut pro evropskou politiku EUROPEUM, 2003, s. 113
- WHELANOVÁ, M. Obrácená diskriminace v oblasti volného pohybu osob ve světle poslední judikatury ESD, *Evropské právo*, 2003, no. 6, str. 15.

17. KRÁL, Richard. Ke kategorizaci směrnic. *Evropské a mezinárodní právo*, 2001, no. 3, p. 15-24;

- FUNTA, R., NEBESKÝ, Š., JURIŠ, F.: *Európske právo*, 2012.; Tribun EU, Brno, poznámka pod čarou č. 280
- HAMULÁK, O. Ústavní právo EU. Rukověť pro seminární výuku. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008, s. 97, 191

18. KRÁL, Richard. K možnosti odchylek od směrnic ES při jejich transpozici. *Právník* 2001, no. 5, p. 455-466;

- HAMULÁK, O. Ústavní právo EU. Rukověť pro seminární výuku. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008, s. 97
- NEUBAUER, J. Hlavní následky porušení práva EU členskými státy EU. Praha: Univerzita Karlova, 2012, s. 221

19. KRÁL, Richard. K otázce adresátů směrnic ES. *Právník*, 2001, no. 3, p. 255-260;

- HAMULÁK, O. Ústavní právo EU. Rukověť pro seminární výuku. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008, s. 97, 191
- MRÁZKOVÁ, L. Právní důsledky neprovedení evropských směrnic. Praha: Univerzita Karlova, 2002, s. 112
- ŠÍŠKOVÁ, N. Dimenze ochrany lidských práv v Evropské unii, Linde Praha, a.s., 2008, s. 244
- ŠLOSARČÍK, I. Právní rámec evropské integrace, Institut pro evropskou politiku EUROPEUM, 2003, s. 58

20. KRÁL, Richard. K přesahující transpozici směrnic ES. *Právník*, 2001, no. 9, p. 903-912;

- BĚLOHLÁVEK, A. J. Evropské a mezinárodní insolvenční právo. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2007, s. 1455
- BĚLOHLÁVEK, A. J. Ochrana spotřebitelů v rozhodčím řízení. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 470
- HAMULÁK, O. Ústavní právo EU. Rukověť pro seminární výuku. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008, s. 97, 191
- MATĚJKA, J. Úprava spotřebitelských smluv v právním řádu ČR se zvláštním zřetelem k tzv. distančním smlouvám, *Právník*, č. 9, 2004
- MRÁZKOVÁ, L. Právní důsledky neprovedení evropských směrnic. Praha: Univerzita Karlova, 2002, s. 112

21. KRÁL, Richard. K těžišti výkladu směrnic ES jejich transpozici. *Právník*, 2001, no. 12, p. 100-109;

- HAMULÁK, O. Ústavní právo EU. Rukověť pro seminární výuku. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2008, s. 97, 191
- MRÁZKOVÁ, L. Právní důsledky neprovedení evropských směrnic. Praha: Univerzita Karlova, 2002, s. 112
- HODÁS, M. Smernica jako pramen práva. *Právní obzor*, 2010, no. 2, s. 148.

22. KRÁL, Richard. Obrácená diskriminace v komunitárním kontextu. *Právník*, 2003, no. 5, p. 447 – 459;

- BLAHOŽ, J., KLÍMA, K., SKÁLA, J. a kol. Ústavní právo Evropské unie. 1. vydání. Aleš Čeněk, 2003, s. 430
- KLÍMA, K. et al. Evropské právo. Plzeň: Aleš Čeněk, 2011, str. 565
- SYLLOVÁ, J., PÍTROVÁ L., SVOBODOVÁ M. a kol. Ústava pro Evropu. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2005, str. 269, 272

- SYLLOVÁ, PÍTROVÁ, PALDUSOVÁ, H. a kol. Lisabonská smlouva. Komentář. 1. Vydání. Praha: C.H. Beck, str. 276, 505, 1259

23. KRÁL, Richard. K přezkumu ústavnosti českých předpisů transponujících popř. implementujících komunitární popř. unijní akty. *Právní rozhledy*, 2005, no. 6, p. 218 – 220;

- BOBEK, M. Ústavní soud ČR a přezkum vnitrostátní implementace komunitárního práva: „Poslouchej, co říkám, a nekoukej, co dělám“? *Soudní rozhledy*, 2007, no. 5, s. 177
- BOBEK, M., BŘÍZA, P., KOMÁREK, J. Vnitrostátní aplikace práva Evropské unie. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 468
- HAMULÁK, O. Právo Evropské unie v judikatuře Ústavního soudu České republiky: reflexe členství a otázek evropského práva v ústavní judikatuře. Praha: Leges, 2010, str.111, 114, 239
- KOMÁREK, J. Vztah práva Evropské unie a právního řádu ČR očima tří rozhodnutí Ústavního soudu. *Soudní rozhledy*, 2008, no. 10, p. 360
- PÁTEK, V. DPH u finančních a pojišťovacích služeb nejen pro banky a pojišťovny. Právo ES v praxi. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 96
- SUCHÁNEK, R., JIRÁSKOVÁ, V. Ústava České republiky v praxi: 15 let platnosti základního zákona. Praha: Nakladatelství Leges, 2009, str. 28, 256
- ŠEJVL, M. a kol. Aplikace práva EU v České republice. Vybrané problémy. Praha: Ústav státu a práva AV ČR, 2009, s. 72, 240
- ZEMÁNEK, J. Evropskoprávní meze přezkumu ústavnosti transpozice rámcového rozhodnutí o eurozatykači. *Právní rozhledy*, 2006, no. 3, p. 93

24. KRÁL, R. Vnitrostátní účinky směrnic EU před uplynutím lhůty k jejich transpozici. *Jurisprudence*, 5/2010, . 11 – 15;

- SLÁDEČEK, V. Obecné správní právo. 3., aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, str. 474

4) Seznam všech vlastních vědeckých prací s celkovým údajem o jejich citovanosti

(Celkem uvedeno 63 prací, u nichž dohledáno celkem 465 citací)

I. Vědecké monografie

1. KRÁL, Richard. Transpozice a implementace směrnic ES v zemích EU a ČR. Praha: C. H. Beck, 2002, 158 s.; 103 citací
2. KRÁL, Richard. Zásady aplikace komunitárního práva národními soudy. Praha, C. H. Beck, 2003, 101 s.; 93 citací
3. KRÁL, Richard. Nařízení ES z pohledu jejich vnitrostátní aplikace a implementace, Praha: C. H. Beck, 2006, 128 s. 37 citací
4. KRÁL, Richard et al. Volný pohyb pracovníků v EU v kontextu skončení přechodných opatření, Praha, UK, 2012, 214 s.

II. Kapitoly v monografických sbornících

1. KRÁL, Richard. Provedení směrnic do národního práva na příkladě odpovědnosti za škodu způsobenou vadným výrobkem. In Tichý Luboš. Europeizace národních právních řádů. Praha: Vodnář. 2000, p. 216-226; 3 citace
2. KRÁL, Richard and POMAHAČ, Richard. Competition law: a Czech case. In Timsit, Gerard and Flogaitis, Spyridon. Introduction to competition and state aid law of the European Union, Londýn: Esperia Publications Ltd., 1998, p. 67-80;
3. KRÁL, Richard and POMAHAČ, Richard and SVOBODA, Pavel and TICHÝ, Luboš and ZEMÁNEK, Jiří. Status and tendencies in the Czech Republic. In Muller – Graff, Peter – Christian. East Central Europe and the European Union: From Europe Agreements to a Member Status. Nomos Verlag. 1997, p. 147-164.
4. KRÁL, Richard, (autor statě), Some methodological lessons from the process of approximation of Czech laws with EC and EU laws. Ve sborníku Young J., Příbáň J., Kerner A., Current Legal Issues in the Czech Republic and the United Kingdom, 1. Vyd. Praha, Vodnář 2003, s. 95-99.
5. KRÁL, Richard, (autor statě), Reverse discrimination in community law context. Ve sborníku Young J., Příbáň J., Kerner A., EU law and national legal systems, 1. vyd. Praha, Vodnář 2005, s. 111 – 117;
6. KRÁL, Richard, (autor statě), Constitutional Review of National Acts Implementing Community Acts, ve sborníku M. Pauknerová, J. Příbáň, A. Kerner, J. Young, Changes of Judicial Culture and Decision Making in Different Branches of Law, 1. vyd. Praha Vodnář 2007, s. 24 – 28;
7. KRÁL, Richard (autor kapitoly). Glosa k referenčnímu hledisku pro přezkum souladu Lisabonské smlouvy s Ústavou ČR. In GERLOCH, Aleš; WINTR, Jan (eds.). Lisabonská smlouva a ústavní pořádek ČR. 1. vyd. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2009, s. 69-72. ISBN 978-80-7380-192-2; 4 citace
8. KRÁL, Richard. (autor statě). Typologie a hierarchie závazných právních aktů EU podle Lisabonské smlouvy. In Gerloch, Aleš (ed.). Proměny právního řádu v České republice a v Ruské federaci. Sborník z mezinárodní konference. 1. vyd. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta, ediční středisko v nakl. Eva Rozkotová - IFEC , 2008, s. 8-181. ISBN 978-80-87146-13-2.
9. KRÁL, Richard. Volný pohyb unijních pracovníků a přistěhovalectví jejich rodinných příslušníků ze třetích zemí. In KRÁL, Richard et al. Volný pohyb pracovníků v EU v kontextu skončení přechodných opatření, Praha, UK, 2012, s. 47-57.

III. Původní práce v recenzovaných časopisech a sbornících

1. KRÁL, Richard. K metodice sblížení našich předpisů s předpisy ES. *Právní rádce*, 1999, no. 8, p. 8-9; 4 citace
2. KRÁL, Richard. a ZEMÁNEK, Jiří. Ústavně právní aspekty vstupu České republiky do Evropské unie. *Ročenka evropského práva*. Brno: Masarykova univerzita, 2000, p. 41-90; 3 citace
3. KRÁL, Richard. K aktuálním otázkám bezprostředního účinku směrnic Evropských společenství. *Evropské a mezinárodní právo*, 2000, no. 9, p. 4-5; 6 citací
4. KRÁL, Richard. K aktuálním otázkám nepřímého účinku směrnic ES. *Evropské a mezinárodní právo*. 2000, no. 9, p. 17-20; 4 citace

5. **KRÁL**, Richard. K transpozici a implementaci směrnic v ES a v ČR. *Právník*, 2000, no. 8, p. 737-752; **9** citací
6. **KRÁL**, Richard. K věcné působnosti komunitárního práva v oblasti svobody pohybu osob. *Právní rozhledy – Evropské právo*, 2000, no. 11, p. 1-3; **1** citace
7. **KRÁL**, Richard. Ke komunitárním požadavkům na vnitrostátní procesní předpisy. *Soudní rozhledy*, 2000, no. 5, p. 139-142; **2** citace
8. **KRÁL**, Richard. Ke sblížení českého práva s právem EU. *Parlamentní zpravodaj*, 2000, no. 8-9, p. 6-10; **1** citace
9. **KRÁL**, Richard. Komunitární právo a obrácená diskriminace. *Evropské a mezinárodní právo*, 2000, no. 7-8, p. 37-39; **6** citací
10. **KRÁL**, Richard. Zakotvení práva ES do naší ústavy. *Právní rádce*, 2000, no. 3, p. 40-40; **3** citace
11. **KRÁL**, Richard. K zákonu o odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku a jeho slučitelnost se směrnicí ES. *Právní rozhledy*, 1999, no. 8, p. 420-424; **1** citace
12. **KRÁL**, Richard. Principy nového zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku a jeho slučitelnost se směrnicí ES. *Czech business and Trade*, 1999, no. 4, p. 32-33;
13. **KRÁL**, Richard. Ke kategorizaci směrnic. *Evropské a mezinárodní právo*, 2001, no. 3, p. 15-24; **3** citace
14. **KRÁL**, Richard. Ke struktuře směrnic ES. *Evropské a mezinárodní právo*, 2001, no. 1, p. 16-22;
15. **KRÁL**, Richard. K možnosti odchylek od směrnic ES při jejich transpozici. *Právník* 2001, no. 5, p. 455-466; **2** citace
16. **KRÁL**, Richard. K otázce adresátů směrnic ES. *Právník*, 2001, no. 3, p. 255-260; **5** citací
17. **KRÁL**, Richard. K přesahující transpozici směrnic ES. *Právník*, 2001, no. 9, p. 903-912; **6** citací
18. **KRÁL**, Richard. K významu omezené působnosti některých komunitárních předpisů pro sblížení práva ČR s právem ES. *Evropské a mezinárodní právo*, 2000, no. 9-10, p. 31-34; **1** citace
19. **KRÁL**, Richard. Ještě ke kritice zákona o veřejné podpoře. *Evropské a mezinárodní právo*, 2001, no. 1, p. 44;
20. **KRÁL**, Richard. K přímému nároku poškozeného proti pojišťovně. *Socialistická zákonnost*, 1988, no. 5, p. 283-285;
21. **KRÁL**, Richard. Ke kolizní úpravě občanskoprávní mimosmluvní odpovědnosti. *Právník*, 1989, no. 8, p. 687-695; **3** citace
22. **KRÁL**, Richard. Úmluva o právu rozhodném pro dědění – výsledek XVII. Zasedání Haagské konference mezinárodního práva soukromého. *Socialistická zákonnost*, 1989, no. 7, p. 419-423;
23. **KRÁL**, Richard. K potřebě novelizace zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním. *Acta Universitatis Carolinae, Juridica*, 1991, no. 1, p. 19-29; **1** citace
24. **KRÁL**, Richard. K těžišti výkladu směrnic ES jejich transpozici. *Právník*, 2001, no. 12, p. 100-109; **4** citace
25. **KRÁL**, Richard. K principu přednosti komunitárního práva. *Evropské a mezinárodní právo*, 2001, no. 7-8, p. 35-39; **5** citací
26. **KRÁL**, Richard. K jednomu úskalí Euronovely Ústavy. *Právní rádce*, 2002, no. 2, p. 36. **21** citací
27. **KRÁL**, Richard. Nařízení ES. *Právník*, 2002, no. 7, p. 785-795. **4** citace
28. **KRÁL**, Richard. Obrácená diskriminace v komunitárním kontextu. *Právník*, 2003, no. 5, p. 447 – 459; **7** citací
29. **KRÁL**, Richard. České soudy a řízení o předběžné otázce před ESD. *Právní rozhledy*, příloha Evropské právo 2003, no. 7, p. 33 – 39;
30. **KRÁL**, Richard. K následkům nepřijetí prováděcích opatření k nařízením ES, *Evropské a mezinárodní právo*, 2002, no. 1, p. 35-39. **2** citace
31. **KRÁL**, Richard. Znovu k zakotvení vnitrostátních účinků komunitárního práva v Ústavě ČR. *Právní rozhledy*, 2004, no. 3, p. 110 – 112. **23** citací
32. **KRÁL**, Richard. Ústavní soud ČR po vstupu ČR do EU. *Acta Universitatis Carolinae, Juridica*, 2004, no. 1 – 2, p. 85 – 94. **4** citace
33. **KRÁL**, Richard. Čistě vnitrostátní situace v komunitárním kontextu volného pohybu služeb ve světle nedávných rozsudků ESD ve věcech Angonese a Carpenter. *Evropské a mezinárodní právo*, 2004, no. 1, p. 25 – 28.
34. **KRÁL**, Richard. K potřebě vnitrostátní implementace některých nařízení ES. *Právní rozhledy*, 2004, no. 18, p. 675 – 680. **4** citace
35. **KRÁL**, Richard. Článek 53 Charty základních práv EU a jeho možné implikace pro vztah unijní a národní ústavní ochrany základních lidských práv. *Právní fórum*, 2004, no. 7, p. 260 – 263. **2** citace
36. **KRÁL**, Richard. K přezkumu ústavnosti českých předpisů transponujících popř. implementujících komunitární popř. unijní akty. *Právní rozhledy*, 2005, no. 6, p. 218 – 220; **12** citací

37. KRÁL, Richard. Uznání i rozpaky nad „komunitárním“ nálezem Ústavního soudu ve věci cukerných kvót. *Právní rozhledy*, 2006, roč. 14, č. 11, s. 410 – 414; **27** citací
38. KRÁL, Richard. Výklad nařízení ES pro účely jejich vnitrostátní aplikace. *Právní rozhledy*, 2006, roč. 14, č. 8, s. 285 – 289; **6** citací
39. KRÁL, Richard. Přímý účinek směrnic ES a jeho současné meze. *Jurisprudence*, 2007, roč. 16, č. 6, s. 3 – 7; **6** citací
40. KRÁL, Richard. K nálezu Ústavního soudu vyjasňujícímu meze jeho derogační pravomoci ve vztahu k českým předpisům neslučitelným s komunitárním právem, *Právní rozhledy* 8/2007, s. 299 – 302; **3** citace
41. KRÁL, R. K odkazům na směrnice ES v právu ČR. *Právní fórum*, 2009, roč. 6, s. 217-223. **3** citace
42. KRÁL, R. National normative implementation of EC Regulations: An exceptional or rather common matter? *European Law Review*, 2008, roč. 33, č. 2, s. 243-256. **26** citací, **Impact factor 0,817**.
43. KRÁL, R. Prameny práva EU ve světle Lisabonské smlouvy. *AUC Iuridica*, 3/2010, s. 21 – 32. **1** citace
44. KRÁL, R. Questioning the Limits of Invocability of EU Directives in Triangular Situations, *European Public Law*, 2/2010, s. 239 – 250. **5** citací
45. KRÁL, R. Vnitrostátní účinky směrnic EU před uplynutím lhůty k jejich transpozici. *Jurisprudence*, 5/2010, s. 11 – 15; **1** citace
46. KRÁL, R. Neplatnost směrnic EU a její důsledky pro vnitrostátní transpoziční předpisy, *Jurisprudence*, 1/2011, s. 3 – 9. **1** citace
47. KRÁL, Richard. Vnitrostátní účinky směrnic EU. *Acta Universitatis Carolinae, Juridica*, 2011, no. 1, p. 25-45
48. KRÁL, Richard. Otazníky nad posledním nálezem Ústavního soudu ČR týkajícího se tzv. slovenských důchodů. *Jurisprudence* 4/2012, str. 28 an. **2** citace
49. KRÁL, Richard. Questioning the Recent Challenge of the Czech Constitutional Court to the ECJ, *European Public Law*, 2/2013, s. 271.
50. KRÁL, Richard. Approximation of czech laws with EC and EU laws. *The Uppsala Yearbook of East European Law*, 2003, p. 172-185

5) Resumé v angličtině a češtině

Dissertation

EU directives

from the point of view of their transposition and effects in Member States

Resume

Main topic of the dissertation is EU directives. In the academic literature there are in the centre of attention various effects of improperly transposed EU directives (i.e. direct, indirect and liability effects). The dissertation however concentrates on less researched and analyzed aspects of EU directives. Namely it concentrates on methods of transposition, on criteria of proper transposition and on effects of EU directives before the expiration of transposition deadline.

Main aim of the dissertation is to come up with coherent and complex theory of the transposition of EU directives in EU Member States. This theory should serve as methodological guideline especially for those that are involved in the process of ensuring proper transposition, interpretation and application of EU directives in the Czech Republic. There is certain ambition that this theory could possibly contribute to the decrease of transposition deficit in the Czech Republic.

The dissertation starts with the main characteristics and categorization of EU directives as unique EU legal acts and with analysis of the structure of typical EU directive. This analysis is based on the study of many concrete EU directives.

First main focus of the dissertation is the methods of transposition. In this respect it is analyzed what methods are available. As main transposition methods are presented copy-out method, rewording and elaboration methods, minimalistic and nonminimalistic or gold plating methods. Detailed analysis of suitability and pros and cons of these methods is provided.

Second main focus of the dissertation is the criteria of proper transposition of EU directives. In this respect it is stressed, that corresponding transposition measure has to have proper form and proper content enabling its proper and effective application.

Third focus is the methods of interpretation of you EU directives for the purpose of their proper transposition and application in EU Member States. It is emphasised what should

be the centre of gravity of such interpretation and how specifically should main methods of interpretation (i.e. methods of literal, systematic and teleological interpretation) be employed for this purpose.

Fourth focus is the categorization and analysis of effects of EU directives in EU Member States with the special emphasis on those effects which already arise before the expiration of transposition deadline and those effects which still persist even after proper transposition of EU directives into national legal order.

Special interest is also devoted in the dissertation to the constitutional law aspects of transposition of EU directives, and to the issue of reverse discrimination in context of transposition of EU directives.

The dissertation also evaluates the Czech institutional and methodological mechanism for ensuring proper transposition of EU directives in the Czech Republic. In this respect the dissertation provides some concrete submissions as how to improve this mechanism in order to make it more effective and to ensure not only proper but also most suitable transposition of EU directives in the Czech Republic.

Prague 1.6.2014.

Associated professor JUDr. Richard Král Ph.D., LL.M.

Disertace

Směrnice EU

z pohledu jejich transpozice a vnitrostátních účinků

Resumé

Hlavním tématem monografie je problematika unijních směrnic. Směrnicím je v odborné literatuře věnována neustálá pozornost. Tato pozornost se ale nejvíce soustřeďuje na analýzu jednotlivých následků nenáležité transpozice směrnice, tedy zejména na analýzu vnitrostátních účinků směrnic po marném uplynutí lhůty k jejich transpozici (přímý, nepřímý a odpovědnostní účinek). Menší pozornost je pak věnována transpozičním metodám, kritériím náležité transpozice a jiným vnitrostátním účinkům než těm, co vznikají až po marném uplynutí transpoziční lhůty. Na tuto imbalance v pozornosti se snaží reagovat disertace tím, že se více soustředí na zmiňované dosud méně analyzované aspekty vnitrostátní transpozice směrnic.

Hlavním účelem publikace je přijít s koherentní a komplexní teorií vnitrostátní transpozice směrnic EU. Tato teorie by měla poskytnout dotčeným transpozičním i aplikačním orgánům potřebná teoretická východiska a obecně metodologická vodítka k tomu, jak náležitě postupovat při transpozici, výkladu i aplikaci směrnic v ČR. Mohlo by to v mezích možností přispět i ke snížení transpozičního deficitu ČR.

Nezbytným východiskem disertace je základní charakteristika unijních směrnic, nastínění jejich typické struktury a provedení jejich kategorizace. Vše je přitom činěno zejména z hledisek relevantních pro účely náležité transpozice směrnic a v návaznosti na důkladné zkoumání značného počtu konkrétních směrnic.

Prvním těžištěm práce je analýza hlavních metod transpozice směrnic. Akcentovány jsou výhody, nevýhody a případná úskalí možných transpozičních metod. Zejména je zkoumáno, kdy upřednostnit metodu transpozice doslovné před reformulační a kdy upřednostnit minimalistickou transpozici před neminimalistickou.

Druhým těžištěm práce jsou kritéria náležité transpozice směrnic. Přitom je zdůrazňováno, že nestačí, aby včasné přijaté transpoziční opatření bylo formálně náležité a věcně správné. Je též potřeba, aby bylo efektivně aplikovatelné.

Třetím těžištěm je problematika výkladu směrnic pro účely jejich náležité vnitrostátní transpozice a aplikace. Je vypíchnuto, na co by se takovýto výklad měl soustředit. Rozebírána jsou unijní specifika použití jazykového, systematického i teleologického výkladu při interpretaci směrnic.

Čtvrtým těžištěm je pak systémová analýza vnitrostátních účinků směrnic, a to nejen účinků, jež vznikají až po marném uplynutí transpoziční lhůty, ale i těch účinků, jež vznikají již před uplynutím této lhůty, a těch účinků, které vznikají až po náležité transpozici směrnice.

Stranou pozornosti monografie nezůstávají ani ústavněprávní aspekty vnitrostátní transpozice směrnic a problematika obrácené diskriminace v transpozičním kontextu.

Disertace také hodnotí institucionální a metodické zajištění vnitrostátní transpozice směrnic v ČR. V této souvislosti disertace přichází s konkrétními náměty jak toto zajištění zdokonalit, aby v ČR docházelo jak k náležité transpozici směrnic z pohledu práva EU, tak k co nejvhodnější transpozici z pohledu práva a zájmů ČR.

Praha 1.6. 2014.

Doc. JUDr. Richard Král Ph.D., LL.M.

